

Holy Bible

Aionian **Edition**®

Sveta Pismo
Serbian Karadzic/Danicic Latin
Gospel Primer

Pregled Sadržaja

Predgovor
Postanak 1-4
Jovanu 1-21
Apokalipsa 1-4
66 Stihove
Vodič za Čitaoce
Rečnik
Karte
Sudbina
Ilustracije, Doré

Welcome to the *Gospel Primer*. Thank you for your interest in the *Holy Bible Aionian Edition*®, found at AionianBible.org. The Aionian Bible project invites you to reconsider popular Christian understanding. It may seem utterly ridiculous to suggest that the most well-known verse in the history of Christianity, John 3:16, was improperly translated. And it may seem preposterous to propose that a destiny of Heaven or Hell is not the complete picture. Yet have we or our forefathers ever carried ignorance and errors along for centuries in the past? We have. Even so, the Aionian Bible project does not abandon tradition or Christian heritage. We have much to learn from the belief and practice of godly men and women throughout all ages. And this booklet is a primer to the good news of Jesus Christ, the savior of all mankind.

Holy Bible Aionian Edition ®

Sveta Pismo

Serbian Karadzic/Danicic Latin

Gospel Primer

Creative Commons Attribution 4.0 International, 2018-2024

Source text: eBible.org

Source version: 10/1/2024

Source copyright: Public Domain

Karadžić New Testament, Daničić Old Testament, 1847, 1865

Formatted by Speedata Publisher 4.19.26 (Pro) on 10/14/2024

100% Free to Copy and Print

TOR Anonymously

<https://AionianBible.org>

Published by Nainoia Inc

<https://Nainoia-Inc.signedon.net>

We pray for a modern Creative Commons translation in every language

Translator resources at <https://AionianBible.org/Third-Party-Publisher-Resources>

Report content and format concerns to Nainoia Inc

Volunteer help is welcome and appreciated!

Predgovor

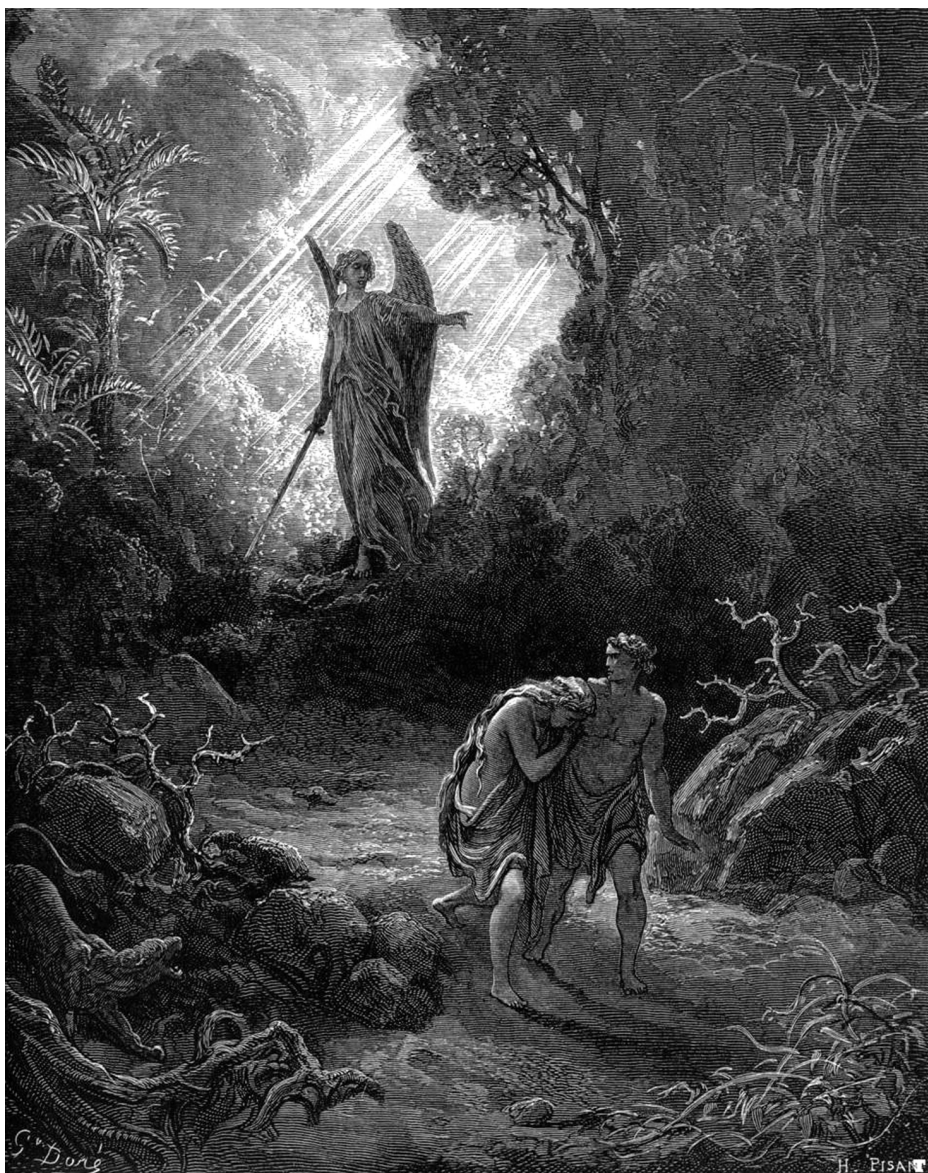
Srpski at AionianBible.org/Preface

The *Holy Bible Aionian Edition* ® is the world's first Bible *un-translation*! What is an *un-translation*? Bibles are translated into each of our languages from the original Hebrew, Aramaic, and Koine Greek. Occasionally, the best word translation cannot be found and these words are transliterated letter by letter. Four well known transliterations are *Christ*, *baptism*, *angel*, and *apostle*. The meaning is then preserved more accurately through context and a dictionary. The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven additional Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies.

The first three words are *aiōn*, *aiōnios*, and *aiōdios*, typically translated as *eternal* and also *world* or *eon*. The Aionian Bible is named after an alternative spelling of *aiōnios*. Consider that researchers question if *aiōn* and *aiōnios* actually mean *eternal*. Translating *aiōn* as *eternal* in Matthew 28:20 makes no sense, as all agree. The Greek word for *eternal* is *aiōdios*, used in Romans 1:20 about God and in Jude 6 about demon imprisonment. Yet what about *aiōnios* in John 3:16? Certainly we do not question whether salvation is eternal! However, *aiōnios* means something much more wonderful than infinite time! Ancient Greeks used *aiōn* to mean *eon* or *age*. They also used the adjective *aiōnios* to mean *entirety*, such as *complete* or even *consummate*, but never infinite time. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs. So *aiōnios* is the perfect description of God's Word which has *everything* we need for life and godliness! And the *aiōnios* life promised in John 3:16 is not simply a ticket to eternal life in the future, but the invitation through faith to the *consummate* life beginning now!

The next seven words are *Sheol*, *Hadēs*, *Geenna*, *Tartaroō*, *Abyssos*, and *Limnē Pyr*. These words are often translated as *Hell*, the place of eternal punishment. However, *Hell* is ill-defined when compared with the Hebrew and Greek. For example, *Sheol* is the abode of deceased believers and unbelievers and should never be translated as *Hell*. *Hadēs* is a temporary place of punishment, Revelation 20:13-14. *Geenna* is the Valley of Hinnom, Jerusalem's refuse dump, a temporal judgment for sin. *Tartaroō* is a prison for demons, mentioned once in 2 Peter 2:4. *Abyssos* is a temporary prison for the Beast and Satan. Translators are also inconsistent because *Hell* is used by the King James Version 54 times, the New International Version 14 times, and the World English Bible zero times. Finally, *Limnē Pyr* is the Lake of Fire, yet Matthew 25:41 explains that these fires are prepared for the Devil and his angels. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The eleventh word, *eleēsē*, reveals the grand conclusion of grace in Romans 11:32. Take the time to understand these eleven words. The original translation is unaltered and a highlighted note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. To help parallel study and Strong's Concordance use, apocryphal text is removed and most variant verse numbering is mapped to the English standard. We thank our sources at eBible.org, Crosswire.org, unbound.Biola.edu, Bible4u.net, and NHEB.net. The Aionian Bible is copyrighted with creativecommons.org/licenses/by/4.0, allowing 100% freedom to copy and print, if respecting source copyrights. Check the Reader's Guide and read online at AionianBible.org, with Android, and TOR network. Why purple? King Jesus' Word is royal... and purple is the color of royalty!

*I izgnav êovjeka postavi pred vrtom Edemskim heruvima s plamenijem mačem, koji se vijaše
i tamo i amo, da êuva put ka drvetu od života.*

Postanak 3:24

Postanak

1 U početku stvori Bog nebo i zemlju. **2** A zemlja bješe bez oblièja i pusta, i bješe tama nad bezdanom; i duh Božji dizaše se nad vodom. **3** I reèe Bog: neka bude svjetlost. I bi svjetlost. **4** I vidje Bog svjetlost da je dobra; i rastavi Bog svjetlost od tame. **5** I svjetlost nazva Bog dan, a tamu nazva noæ. I bi veèe i bi jutro, dan prvi. **6** Potom reèe Bog: neka bude svod posred vode, da rastavlja vodu od vode. **7** I stvori Bog svod, i rastavi vodu pod svodom od vode nad svodom; i bi tako. **8** A svod nazva Bog nebo. I bi veèe i bi jutro, dan drugi. **9** Potom reèe Bog: neka se sabere voda što je pod nebom na jedno mjesto, i neka se pokaže suho. I bi tako. **10** I suho nazva Bog zemlja, a zborišta vodena nazva mora; i vidje Bog da je dobro. **11** Opet reèe Bog: neka pusti zemlja iz sebe travu, bilje, što nosi sjeme, i drvo rodno, koje raða rod po svojim vrstama, u kojem æe biti sjeme njegovo na zemlji. I bi tako. **12** I pusti zemlja iz sebe travu, bilje, što nosi sjeme po svojim vrstama, i drvo, koje raða rod, u kojem je sjeme njegovo po njegovijem vrstama. I vidje Bog da je dobro. **13** I bi veèe i bi jutro, dan treæi. **14** Potom reèe Bog: neka budu vidjela na svodu nebeskom, da dijele dan i noæ, da budu znaci vremenima i danima i godinama; **15** I neka svijetle na svodu nebeskom, da obasjavaju zemlju. I bi tako. **16** I stvori Bog dva vidjela velika: vidjelo veæe da upravlja danom, i vidjelo manje da upravlja noæu, i zvijezde. **17** I postavi ih Bog na svodu nebeskom da obasjavaju zemlju. **18** I da upravljaju danom i noæu, i da dijele svjetlost od tame. I vidje Bog da je dobro. **19** I bi veèe i bi jutro, dan èetvrti. **20** Potom reèe Bog: neka vrve po vodi žive duše, i ptice neka lete iznad zemlje pod svod nebeski. **21** I stvori Bog kitove velike i sve žive duše što se mièu, što provrvješe po vodi po vrstama svojim, i sve ptice krilate po vrstama njihovijem. I vidje Bog da je dobro; **22** I blagoslovi ih Bog govoreæi: raðajte se i množite se, i napunite vodu po morima, i ptice neka se množe na zemlji. **23** I bi veèe i bi jutro, dan peti. **24** Potom reèe Bog: neka zemlja pusti iz sebe duše žive po vrstama njihovijem, stoku i sitne životinje i zvijeri zemaljske po vrstama njihovijem. I bi tako. **25** I stvori Bog zvijeri zemaljske po vrstama njihovijem, i stoku po vrstama njezinijem, i sve sitne životinje na zemlji po vrstama njihovijem.

I vidje Bog da je dobro. **26** Potom reèe Bog: da naèinimo èovjeka po svojemu oblièju, kao što smo mi, koji æe biti gospodar od riba morskih i od ptica nebeskih i od stoke i od cijele zemlje i od svih životinja što se mièu po zemlji. **27** I stvori Bog èovjeka po oblièju svojemu, po oblièju Božijemu stvori ga; muško i žensko stvori ih. **28** I blagoslovi ih Bog, i reèe im Bog: raðajte se i množite se, i napunite zemlju, i vladajte njom, i budite gospodari od riba morskih i od ptica nebeskih i od svega zvjerinja što se mièe po zemlji. **29** I još reèe Bog: evo, dao sam vam sve bilje što nosi sjeme po svoj zemlji, i sva drveta rodna koja nose sjeme; to æe vam biti za hranu. **30** A svjemu zvjerinju zemaljskom i svjema pticama nebeskim i svjemu što se mièe na zemlji i u èem ima duša živa, dao sam svu travu da jedu. I bi tako. **31** Tada pogleda Bog sve što je stvorio, i gle, dobro bješe veoma. I bi veèe i bi jutro, dan šesti.

2 Tako se dovrši nebo i zemlja i sva vojska njihova.

2 I svrši Bog do sedmoga dana djela svoja, koja uèini; i poèinu u sedmi dan od svih djela svojih, koja uèini; **3** I blagoslovi Bog sedmi dan, i posveti ga, jer u taj dan poèinu od svih djela svojih, koja uèini; **4** To je postanje neba i zemlje, kad postaše, kad Gospod Bog stvori zemlju i nebo, **5** I svaku biljku poljsku, dokle je još ne bješe na zemlji, i svaku travku poljsku, dokle još ne nicaše; jer Gospod Bog još ne pusti dažda na zemlju, niti bješe èovjeka da radi zemlju, **6** Ali se podizaše para sa zemlje da natapa svu zemlju. **7** A stvori Gospod Bog èovjeka od praha zemaljskoga, i dunu mu u nos duh životni; i posta èovjek duša živa. **8** I nasadi Gospod Bog vrt u Edemu na istoku; i ondje namjesti èovjeka, kojega stvori. **9** I uèini Gospod Bog, te nikoše iz zemlje svakojaka drveta lijepa za gledanje i dobra za jelo, i drvo od života usred vrta i drvo od znanja dobra i zla. **10** A voda tecijaše iz Edema natapajuæi vrt, i odande se dijeljaše u èetiri rijeke. **11** Jednoj je ime Fison, ona teèe oko cijele zemlje Evilske, a ondje ima zlata, **12** I zlato je one zemlje vrlo dobro; ondje ima i bdela i dragoga kamena onih. **13** A drugoj je rijeci ime Geon, ona teèe oko cijele zemlje Huske. **14** A treæoj je rijeci ime Hidekel, ona teèe k Asirskoj. A èetvrta je rijeka Efrat. **15** I uzevši Gospod Bog èovjeka namjesti ga u vrtu Edemskom, da ga radi i da

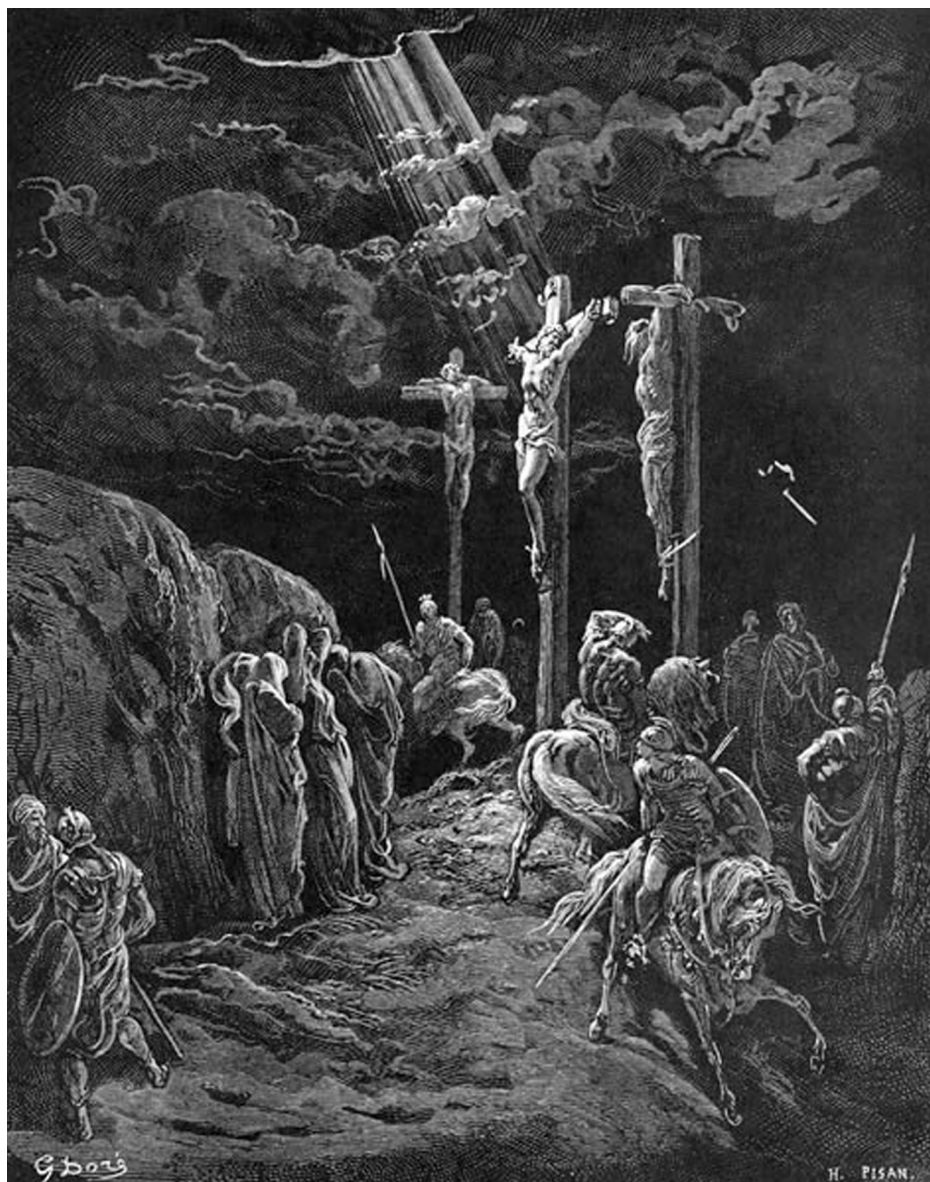
ga èuva. 16 I zaprijeti Gospod Bog èovjeku govoreæi: jedi slobodno sa svakoga drveta u vrtu; 17 Ali s drveta od znanja dobra i zla, s njega ne jedi; jer u koji dan okusiš s njega, umrijeæeš. 18 I reèe Gospod Bog: nije dobro da je èovjek sam; da mu naèinim druga prema njemu. 19 Jer Gospod Bog stvori od zemlje sve zvijeri poljske i sve ptice nebeske, i dovele k Adamu da vidi kako æe koju nazvati, pa kako Adam nazove koju životinju onako da joj bude ime; 20 I Adam nadjede ime svakom živinèetu i svakoj ptici nebeskoj i svakoj zvijeri poljskoj; ali se ne naðe Adamu drug prema njemu. 21 I Gospod Bog pusti tvrd san na Adama, te zaspa; pa mu uze jedno rebro, i mjesto popuni mesom; 22 I Gospod Bog stvori ženu od rebra, koje uze Adamu, i dovele je k Adamu. 23 A Adam reèe: sada eto kost od mojih kosti, i tijelo od mogega tijela. Neka joj bude ime èovjeèica, jer je uzeta od èovjeka. 24 Zato æe ostaviti èovjek oca svojega i mater svoju, i prilijepiæe se k ženi svojoj, i biæe dvoje jedno tijelo. 25 A bjehu oboje goli, Adam i žena mu, i ne bješe ih sramota.

3 Ali zmija bješe lukava mimo sve zvijeri poljske, koje stvori Gospod Bog; pa reèe ženi: je li istina da je Bog kazao da ne jedete sa svakoga drveta u vrtu? 2 A žena reèe zmiji: mi jedemo roda sa svakoga drveta u vrtu; 3 Samo roda s onoga drveta usred vrta, kazao je Bog, ne jedite i ne dirajte u nj, da ne umrete. 4 A zmija reèe ženi: neæete vi umrijeti; 5 Nego zna Bog da æe vam se u onaj dan kad okusite s njega otvoriti oèi, pa æete postati kao bogovi i znati što je dobro što li zlo. 6 I žena videæi da je rod na drvetu dobar za jelo i da ga je milina gledati i da je drvo vrlo drago radi znanja, uzabra roda s njega i okusi, pa dade i mužu svojemu, te i on okusi. 7 Tada im se otvoriše oèi, i vidješe da su goli; pa spletoše lišæa smokova i naèiniše sebi pregaæe. 8 I zaèuše glas Gospoda Boga, koji iðaše po vrtu kad zahladi; i sakri se Adam i žena mu ispred Gospoda Boga meðu drvetu u vrtu. 9 A Gospod Bog viknu Adama i reèe mu: gdje si? 10 A on reèe: èuh glas tvoj u vrtu, pa se poplaših, jer sam go, te se sakrih. 11 A Bog reèe: ko ti kaza da si go? da nijesi jeo s onoga drveta što sam ti zabranio da ne jedeš s njega? 12 A Adam reèe: žena koju si udružio sa mnom, ona mi dade s drveta, te jedoh. 13 A Gospod Bog reèe ženi: zašto si to uèinila? A žena odgovori: zmija me

prevari, te jedoh. 14 Tada reèe Gospod Bog zmiji: kad si to uèinila, da si prokleta mimo svako živinèe i mimo sve zvijeri poljske; na trbuhu da se vuèeš i prah da jedeš do svojega vijeka. 15 I još meæem neprijateljstvo izmeðu tebe i žene i izmeðu sjemena tvogega i sjemena njezina; ono æe ti na glavu stajati a ti æeš ga u petu ujedati. 16 A ženi reèe: tebi æu mnoge muke zadati kad zatrudniš, s mukama æeš djecu raðati, i volja æe tvoja stajati pod vlašæu muža tvogega, i on æe ti biti gospodar. 17 Pa onda reèe Adamu: što si poslušao ženu i okusio s drveta s kojega sam ti zabranio rekavši da ne jedeš s njega, zemlja da je prokleta s tebe; s mukom æeš se od nje hraniti do svojega vijeka; 18 Trnje i korov æe ti raðati, a ti æeš jesti zelje poljsko; 19 Sa znojem lica svojega ješæeš hljeb, dokle se ne vratiš u zemlju od koje si uzet; jer si prah, i u prah æeš se vratiti. 20 I Adam nadjede ženi svojoj ime Jeva, zato što je ona mati svjema živima. 21 I naèini Gospod Bog Adamu i ženi njegovoj haljine od kože, i obuèe ih u njih. 22 I reèe Gospod Bog: eto, èovjek posta kao jedan od nas znajuæi što je dobro što li zlo; ali sada da ne pruži ruke svoje i uzbere i s drveta od života, i okusi, te dovijeka živi. 23 I Gospod Bog izagna ga iz vrta Edemskoga da radi zemlju, od koje bi uzet; 24 I izagnav èovjeka postavi pred vrtom Edemskim heruvima s plamenijem maèem, koji se vijaše i tamo i amo, da èuva put ka drvetu od života.

4 Iza toga Adam pozna Jevu ženu svoju, a ona zatrudnje i rodi Kajina, i reèe: dobih èovjeka od Gospoda. 2 I rodi opet brata njegovu Avelja. I Avelj posta pastir a Kajin ratar. 3 A poslije nekoga vremena dogodi se, te Kajin prinese Gospodu prinos od roda zemaljskoga; 4 A i Avelj prinese od prvina stada svojega i od njihove pretiline. I Gospod pogleda na Avelja i na njegov prinos, 5 A na Kajina i na njegov prinos ne pogleda. Zato se Kajin rasrdi veoma, i lice mu se promijeni. 6 Tada reèe Gospod Kajinu: što se srdiš? što li ti se lice promijeni? 7 Neæeš li biti mio, kad dobro èiniš? a kad ne èiniš dobro, grijeh je na vratima. A volja je njegova pod tvojom vlašæu, i ti si mu stariji. 8 Poslije govoraše Kajin s Aveljem bratom svojim. Ali kad bijahu u polju, skoèi Kajin na Avelja brata svojega, i ubi ga. 9 Tada reèe Gospod Kajinu: gdje ti je brat Avelj? A on odgovori: ne znam; zar sam ja èuvar brata svojega? 10 A Bog reèe: šta uèini! glas

krvi brata tvogega vièe sa zemlje k meni. 11 I sada, da si proklet na zemlji, koja je otvorila usta svoja da primi krv brata tvogega iz ruke tvoje. 12 Kad zemlju uzradiš, neæe ti više davati blaga svojega. Biæeš potukaè i bjegunac na zemlji. 13 A Kajin reèe Gospodu: krivica je moja velika da mi se ne može oprostiti. 14 Evo me tjeraš danas iz ove zemlje da se krijem ispred tebe, i da se skitam i potucam po zemlji, pa æe me ubiti ko me udesi. 15 A Gospod mu reèe: zato ko ubije Kajina, sedam æe se puta to pokajati. I naèini Gospod znak na Kajinu da ga ne ubije ko ga udesi. 16 I otide Kajin ispred Gospoda, i naseli se u zemlji Naidskoj na istoku prema Edemu. 17 I pozna Kajin ženu svoju, a ona zatrudnje i rodi Enoha. I sazida grad i prozva ga po imenu sina svojega Enoh. 18 A Enohu rodi se Gaidad; a Gaidad rodi Maleleila; a Maleleilo rodi Matusala; a Matusal rodi Lameha. 19 I uze Lameh dvije žene: jednoj bješe ime Ada a drugoj Sela. 20 I Ada rodi Jovila; od njega se narodiše koji žive pod šatorima i stoku pasu. 21 A bratu njegovu bješe ime Juval; od njega se narodiše gudaèi i sviraèi. 22 A i Sela rodi Tovela, koji bješe vješt kovati svašta od mjedi i od gvožđa; a sestra Tovelu bješe Noema. 23 I reèe Lameh svojim ženama, Adi i Seli: èujte glas moj, žene Lamehove, poslušajte rijeèi moje: ubiæu èovjeka za ranu svoju i mladiæa za masnicu svoju. 24 Kad æe se Kajin osvetiti sedam puta, Lameh æe sedamdeset i sedam puta. 25 A Adam opet pozna ženu svoju, i ona rodi sina, i nadje mu ime Sit, jer mi, reèe, Bog dade drugoga sina za Avelja, kojega ubi Kajin. 26 I Situ se rodi sin, kojemu nadjede ime Enos. Tada se poèe prizivati ime Gospodnje.

A Isus govoraše: oèe! oprosti im; jer ne znadu šta èine.

A dijeleæi njegove haljine bacahu kocke.

Luki 23:34

Jovanu

1 U početku bješe rijeè, i rijeè bješe u Boga, i Bog bješe rijeè. **2** Ona bješe u početku u Boga. **3** Sve je kroz nju postalo, i bez nje ništa nije postalo što je postalo. **4** U njoj bješe život, i život bješe vidjelo ljudima. **5** I vidjelo se svijetli u tami, i tama ga ne obuze. **6** Posla Bog èovjeka po imenu Jovana. **7** Ovaj dođe za svjedoèanstvo da svjedoèi za vidjelo da svi vjeruju kroza nj. **8** On ne bješe vidjelo, nego da svjedoèi za vidjelo. **9** Bješe vidjelo istinito koje obasjava svakoga èovjeka koji dolazi na svijet. **10** Na svijetu bješe, i svijet kroza nj posta, i svijet ga ne pozna. **11** K svojima dođe, i svoji ga ne primiše. **12** A koji ga primiše dade im vlast da budu sinovi Božiji, koji vjeruju u ime njegovu. **13** Koji se ne rodiše od krvi, ni od volje tjelesne, ni od volje muževlje, nego od Boga. **14** I rijeè postade tijelo i useli se u nas puno blagodat i istine; i vidjesmo slavu njegovu, slavu, kao jednorodnoga od oca. **15** Jovan svjedoèi za njega i vièe govoreæi: ovaj bješe za koga rekoh: koji za mnom ide preda mnom postade, jer prije mene bješe. **16** I od punosti njegove mi svi uzesmo blagodat za blagodaæu. **17** Jer se zakon dade preko Mojsija, a blagodat i istina postade od Isusa Hrista. **18** Boga niko nije vidio nikad: jednorodni sin koji je u naruèju oèinom, on ga javi. **19** I ovo je svjedoèanstvo Jovanovo kad poslaše Jevreji iz Jerusalima sveštenike i Levite da ga zapitaju: ko si ti? **20** I on prizna, i ne zataja, i prizna: ja nijesam Hristos. **21** I zapitaše ga: ko si dakle? Jesi li Ilija? I reèe: nijesam. Jesi li prorok? I odgovori: nijesam. **22** A oni mu rekoše: ko si? da možemo kazati onima što su nas poslali: šta kažeš za sebe? **23** Reèe: ja sam glas onoga što vièe u pustinji: poravnite put Gospodnji; kao što kaza Isaija prorok. **24** I bijahu poslanici od fariseja, **25** I zapitaše ga govoreæi mu: zašto dakle kršæavaš kad ti nijesi Hristos ni Ilija ni prorok? **26** Odgovori im Jovan govoreæi: ja kršæavam vodom, a meðu vama stoji koga vi ne znate. **27** On je onaj što æe doæi za mnom, koji bješe preda mnom; kome ja nijesam dostojan odriješiti remena na obuæi njegovoj. **28** Ovo bi u Vitavari preko Jordana gdje Jovan kršæavaše. **29** A sjutradan vidje Jovan Isusa gdje ide k njemu, i reèe: gle, jagnje Božije koje uze na se grijeha svijeta. **30** Ovo je onaj za koga ja rekoh: za

mnom ide èovjek koji preda mnom postade, jer prije mene bješe. **31** I ja ga ne znadoh: nego da se javi Izrailju zato ja dođoh da krstim vodom. **32** I svjedoèi Jovan govoreæi: vidjeh Duha gdje silazi s neba kao golub i stade na njemu. **33** I ja ga ne znadoh; nego onaj koji me posla da krstim vodom on mi reèe: na koga vidiš da silazi Duh i stoji na njemu to je onaj koji æe krstiti Duhom svetijem. **34** I ja vidjeh i zasnjedoèih da je ovaj sin Božij. **35** A sjutradan opet stajaše Jovan i dvojica od uèenika njegovijeh, **36** I vidjevši Isusa gdje ide, reèe: gle, jagnje Božije. **37** I èuše ga oba uèenika kad govoraše, i otidoše za Isusom. **38** A Isus obazrevši se i vidjevši ih gdje idu za njim, reèe im: šta æete? A oni mu rekoše: Ravi! koje znaèi: uèitelju) gdje stojiš? **39** I reèe im: dođite i vidite. I otidoše, i vidješe gdje stajaše; i ostaše u njega onaj dan. A bijaše oko devetoga sahata. **40** A jedan od dvojice koji èuše od Jovana i iðahu za njim bijaše Andrija brat Simona Petra; **41** On nađe najprije brata svojega Simona, i reèe mu: mi nađosmo Mesiju, koje znaèi Hristos. **42** I dovede ga k Isusu. A Isus pogledavši na nj reèe: ti si Simon, sin Jonin; ti æeš se zvati Kifa, koje znaèi Petar. **43** A sjutradan namisli iziæi u Galileju, i nađe Filipa, i reèe mu: hajde za mnom. **44** A Filip bješe iz Vitsaide iz grada Andrijna i Petrova. **45** Filip nađe Natanaila, i reèe mu: za koga Mojsije u zakonu pisa i proroci, nađosmo ga, Isusa sina Josifova iz Nazareta. **46** I reèe mu Natanailo: iz Nazareta može li biti što dobro? Reèe mu Filip: dođi i vidi. **47** A Isus vidjevši Natanaila gdje ide k njemu reèe za njega: evo pravoga Izrailjca u kome nema lukavstva. **48** Reèe mu Natanailo: kako me poznaješ? Odgovori Isus i reèe mu: prije nego te pozva Filip vidjeh te kad bijaše pod smokvom. **49** Odgovori Natanailo i reèe mu: Ravi! ti si sin Božij, ti si car Izrailjev. **50** Odgovori Isus i reèe mu: što ti kazah da te vidjeh pod smokvom zato vjeruješ; vidjeæeš više od ovoga. **51** I reèe mu: zaista, zaista vam kažem: otsele æete vidjeti nebo otvoreno i anđele Božije gdje se penju i silaze k sinu èovjeèijemu.

2 I u treæi dan bi svadba u Kani Galilejskoj, i ondje bješe mati Isusova. **2** A pozvan bješe i Isus i uèenici njegovi na svadbu. **3** I kad nesta vina, reèe mati Isusova njemu: nemaju vina. **4** Isus joj reèe: što je meni do tebe ženo? Još nije došao moj èas. **5** Reèe mati njegova slugama: što god vam reèe uèinite. **6**

A ondje bijaše šest vodenijeh sudova od kamena, postavljениjeh po obìeaju Jevrejskoga èišæenja, koji uzimahu po dva ili po tri vedra. 7 Reèe im Isus: napunite sudove vode. I napuniše ih do vrha. 8 I reèe im: zahvatite sad i nosite kumu. I odnesoše. 9 A kad okusi kum od vina koje je postalo od vode, i ne znadijaše otkuda je a sluge znadijahu koje su zahvatile vodu zovnu kum ženika, 10 I reèe mu: svaki èovjek najprije dobro vino iznosi, a kad se opiju onda rðavije; a ti si èuvao dobro vino doslije. 11 Ovo uèini Isus poèetak èudesima u Kani Galilejskoj, i pokaza slavu svoju; i uèenici njegovi vjerovali ga. 12 Potom siðe u Kapernaum, on i mati njegova, i braæa njegova, i uèenici njegovi, i ondje stajaše ne mnogo dana. 13 I blizu bješe pasha Jevrejska, i iziðe Isus u Jerusalim. 14 I naðe u crkvi gdje sjede oni što prodavahu volove i ovce i golubove, i koji novce mijenjahu. 15 I naèinivši biè od uzica, izгна sve iz crkve, i ovce i volove; i mjenjaèima prosu novce i stolove ispremeta; 16 I reèe onima što prodavahu golubove: nosite to odavde, i ne èinite od doma oca mojega doma trgovaèkoga. 17 A uèenici se njegovi opomenuše da u pismu stoji: revnost za kuæu tvoju izjede me. 18 A Jevreji odgovarajuæi rekoše mu: kakav nam znak pokazuješ, da to možeš èiniti? 19 Isus odgovori i reèe im: razvalite ovu crkvu, i za tri dana æu je podignuti. 20 A Jevreji rekoše: èetrdeset i šest godina graðena je ova crkva, i ti za tri dana da je podigneš? 21 A on govoraše za crkvu tijela svojega. 22 A kad usta iz mrtvijeh, opomenuše se uèenici njegovi da ovo govoraše, i vjerovali pismu i rijeèi koju reèe Isus. 23 A kad bješe u Jerusalimu na praznik pashe, mnogi vjerovali su u ime njegovo, videæi èudesa njegova koja èinjaše. 24 Ali Isus ne povjeravaše im sebe; jer ih sve znadijaše, 25 I ne trebaše mu da ko svjedoèi za èovjeka; jer sam znadijaše šta bješe u èovjeku.

3 Bijaše pak èovjek meðu farisejima, po imenu Nikodim, knez Jevrejski. 2 Ovaj doðe k Isusu noæu i reèe mu: Ravi! znamo da si ti uèitelj od Boga došao; jer niko ne može èudesa ovijeh èiniti koja ti èiniš ako nije Bog s njim. 3 Odgovori Isus i reèe mu: zaista, zaista ti kaæem: ako se ko nanovo ne rodi, ne može vidjeti carstva Boæijega. 4 Reèe Nikodim njemu: kako se može èovjek roditi kad je star? eda li može po drugi put uæi u utrobu matere svoje i roditi

se? 5 Odgovori Isus: zaista, zaista ti kaæem: ako se ko ne rodi vodom i Duhom, ne može uæi u carstvo Boæije. 6 Što je roðeno od tijela, tijelo je; a što je roðeno od Duha, duh je. 7 Ne èudi se što ti rekoh: valja vam se nanovo roditi. 8 Duh diše gdje hoæe, i glas njegov èuješ, a ne znaš otkuda dolazi i kuda ide; tako je svaki èovjek koji je roðen od Duha. 9 Odgovori Nikodim i reèe mu: kako može to biti? 10 Isus odgovori i reèe mu: ti si uèitelj Izrailjev, i to li ne znaš? 11 Zaista, zaista ti kaæem da mi govorimo što znamo, i svjedoèimo što vidjesmo, i svjedoèanstva našega ne primate. 12 Kad vam kazah zemaljsko pa ne vjerujete, kako æete vjerovati ako vam kaæem nebesko? 13 I niko se ne pope na nebo osim koji siðe s neba, sin èovjeèij koji je na nebu. 14 I kao što Mojsije podiæe zmiju u pustinji, tako treba sin èovjeèij da se podigne, 15 Da nijedan koji ga vjeruje ne pogine, nego da ima æivot vjeèni: (aiðnios g166) 16 Jer Bogu tako omilje svijet da je i sina svojega jedinorodnoga dao, da nijedan koji ga vjeruje ne pogine, nego da ima æivot vjeèni. (aiðnios g166) 17 Jer Bog ne posla sina svojega na svijet da sudi svijetu, nego da se svijet spase kroza nj. 18 Koji njega vjeruje ne sudi mu se, a koji ne vjeruje veæ je osuðen, jer ne vjerova u ime jedinorodnoga sina Boæijega. 19 A sud je ovaj što vidjelo doðe na svijet, i ljudima omilje veæama tama negoli vidjelo; jer njihova djela bijahu zla. 20 Jer svaki koji zlo èini mrzi na vidjelo i ne ide k vidjelu da ne pokaraju djela njegovijeh, jer su zla. 21 A ko istinu èini ide k vidjelu, da se vide djela njegova, jer su u Bogu uèinjena. 22 A potom doðe Isus i uèenici njegovi u Judejsku zemlju, i ondje æivljaše s njima i kršæavaše. 23 A Jovan kršæavaše u Enonu blizu Salima, jer ondje bješe mnogo vode; i dolaæahu te ih kršæavaše. 24 Jer još ne bijaše Jovan baèen u tamnicu. 25 Tada postade raspra meðu uèenicima Jovanovijem i Jevrejima oko èišæenja. 26 I doðoše k Jovanu i rekoše mu: Ravi! onaj što bješe s tobom preko Jordana, za koga si ti svjedoèio, evo on kršæava, i svi idu k njemu. 27 Jovan odgovori i reèe: ne može èovjek ništa primati ako mu ne bude dano s neba. 28 Vi sami meni svjedoèite da rekoh: ja nijesam Hristos, nego sam poslan pred njim. 29 Ko ima nevjestu æenik je, a prijatelj æenikov stoji i sluša ga, i radošæu raduje se glasu æenikovu. Ova dakle radost moja ispuni se. 30 Onaj treba da raste, a ja da

se umaljujem. 31 Koji odozgo dolazi nad svima je; koji je sa zemlje od zemlje je, i govori od zemlje; koji dolazi s neba nad svima je. 32 I što vidje i èu ono svjedoèi; i svjedoèanstva njegova niko ne prima. 33 Koji primi njegovo svjedoèanstvo, potvrdi da je Bog istinit. 34 Jer koga Bog posla, onaj rijeèi Božije govori: jer Bog Duha ne daje na mjeru. 35 Jer otac ljubi sina, i sve dade u ruke njegove. 36 Ko vjeruje sina, ima život vjeèni; a ko ne vjeruje sina, neæe vidjeti života, nego gnjev Božij ostaje na njemu. (aiōnios g166)

4 Kad razumje dakle Gospod da su èuli fariseji da Isus više uèenika dobija i kršæava nego Jovan 2 Isus pak sam ne kršæavaše nego uèenici njegovi 3 Ostavi Judeju, i otide opet u Galileju. 4 A valjalo mu je proæi kroz Samariju. 5 Tako dođe u grad Samarijski koji se zove Sihar, blizu sela koje dade Jakov Josifu sinu svojemu. 6 A ondje bijaše izvor Jakovljevi; i Isus umoran od puta sjeðaše na izvoru; a bješe oko šestoga sahata. 7 Dođe žena Samarjanka da zahvati vode; reèe joj Isus: daj mi da pijem. 8 Jer uèenici njegovi bijahu otišli u grad da kupe jela.) 9 Reèe mu žena Samarjanka: kako ti, Jevrejim buduæi, možeš iskati od mene žene Samarjanke da piješ? Jer se Jevreji ne miješaju sa Samarjanima. 10 Odgovori Isus i reèe joj: da ti znaš dar Božij, i ko je taj koji ti govori: daj mi da pijem, ti bi iskala u njega i dao bi ti vodu živu. 11 Reèe mu žena: Gospode! ni zahvatiti nemaš èim, a studenac je dubok; odakle æeš dakle uzeti vodu živu? 12 Eda li si ti veæi od našega oca Jakova, koji nam dade ovaj studenac, i on iz njega pijaše i sinovi njegovi i stoka njegova? 13 Odgovori Isus i reèe joj: svaki koji pije od ove vode opet æe ožednjeti; 14 A koji pije od vode koju æu mu ja dati neæe ožednjeti do vijeka; nego voda što æu mu ja dati biæe u njemu izvor vode koja teèe u život vjeèni. (aiōn g165, aiōnios g166) 15 Reèe mu žena: Gospode! daj mi te vode da ne žednim niti da dolazim ovamo na vodu. 16 Reèe joj Isus: idi zovni muža svojega, i doði ovamo. 17 Odgovori žena i reèe mu: nemam muža. Reèe joj Isus: dobro si kazala: nemam muža; 18 Jer si pet muževa imala, i sad koga imaš nije ti muž; to si pravo kazala. 19 Reèe mu žena: Gospode! vidim da si ti prorok. 20 Oci naši moliše se Bogu na ovoj gori, a vi kažete da je u Jerusalimu mjesto gdje se treba moliti. 21 Reèe joj Isus: ženo! vjeruj mi da ide vrijeme kad se neæete moliti ocu ni na ovoj

gori ni u Jerusalimu. 22 Vi ne znate èemu se molite; a mi znamo èemu se molimo: jer je spasenije od Jevreja. 23 Ali ide vrijeme, i veæ je nastalo, kad æe se pravi bogomoljci moliti ocu duhom i istinom, jer otac hoæe takovijeh bogomoljaca. 24 Bog je duh; i koji mu se mole, duhom i istinom treba da se mole. 25 Reèe mu žena: znam da æe doæi Mesija koji se zove Hristos, kad on dođe kazaæe nam sve. 26 Reèe joj Isus: ja sam koji s tobom govorim. 27 I tada dođoše uèenici njegovi, i èuðu se gdje govoraše sa ženom; ali nijedan ne reèe: šta hoæeš? ili šta govoriš s njom? 28 A žena ostavi sudove svoje i otide u grad i reèe ljudima: 29 Hodite da vidite èovjeka koji mi kaza sve što sam uèinila: da nije to Hristos? 30 Iziđoše dakle iz grada i pođoše k njemu. 31 A uèenici njegovi moljahu ga meðu tijem govoreæi: Ravi! jedi. 32 A on im reèe: ja imam jelo da jedem za koje vi ne znate. 33 Tada uèenici govorahu meðu sobom: veæ ako mu ko donese da jede? 34 A on im reèe: jelo je moje da izvršim volju onoga koji me je poslao, i da svršim njegov posao. 35 Ne kažete li vi da su još èetiri mjeseca pa æe žetva prispjeti? Eto, velim vam: podignite oèi svoje i vidite njive kako su veæ žute za žetvu. 36 I koji žnje prima platu, i sabira rod za život vjeèni, da se raduju zajedno i koji sije i koji žnje; (aiōnios g166) 37 Jer je u tom istinita besjeda da je drugi koji sije a drugi koji žnje. 38 Ja vas poslah da žnjete gdje se vi ne trudiste; drugi se trudiše, a vi u posao njihov uđoste. 39 I iz grada onoga mnogi od Samarjana vjerovali su ga za besjedu žene koja svjedoèaše: kaza mi sve što sam uèinila. 40 Kad dođoše dakle Samarjani k njemu, moljahu ga da bi ostao kod njih; i ondje osta dva dana. 41 I mnogo ih više vjerova za njegovu besjedu. 42 A ženi govorahu: sad ne vjerujemo više za tvoju besjedu, jer sami èusmo i poznasmo da je ovaj zaista spas svijetu, Hristos. 43 A poslije dva dana iziđe odande, i otide u Galileju: 44 Jer sam Isus svjedoèaše da prorok na svojoj postojbini nema èasti. 45 A kad dođe u Galileju, primiše ga Galilejci koji bijahu vidjeli sve što uèini u Jerusalimu na praznik; jer i oni dođoše na praznik. 46 Dođe pak Isus opet u Kanu Galilejsku, gdje pretvori vodu u vino. I bješe neki carev èovjek kojega sin bolovaše u Kapernaumu. 47 Ovaj èuvši da Isus dođe iz Judeje u Galileju, dođe k njemu i moljaše ga da siđe i da mu iscijeli sina; jer bijaše na

smrti. **48** I reèe mu Isus: ako ne vidite znaka i èudes, ne vjerujete. **49** Reèe mu carev èovjek: Gospode! siði dok nije umrlo dijete moje. **50** Reèe mu Isus: idi, sin je tvoj zdrav. I vjerova èovjek rijeèi koju mu reèe Isus, i poèe. **51** I odmah kad on silažaše, gle, sretoše ga sluge njegove i javiše mu govoreæi: sin je tvoj zdrav. **52** Tada pitaše za sahat u koji mu lakše bi; i kazaše mu: juèe u sedmom sahatu pusti ga groznica. **53** Tada razumje otac da bješe onaj sahat u koji mu reèe Isus: sin je tvoj zdrav. I vjerova on i sva kuæa njegova. **54** Ovo opet drugo èudo uèini Isus kad doèe iz Judeje u Galileju.

5 A potom bješe praznik Jevrejski, i izièe Isus u Jerusalam. **2** U Jerusalamu pak kod Ovèijeh vrata ima banja, koja se zove Jevrejski Vitezda, i oko nje pet pokrivenijeh trijemova, **3** U kojima ležaše mnoštvo bolesnika, slijepijeh, hromijeh, suhijeh, koji èekahu da se zaljula voda; **4** Jer anèeo Gospodnji silažaše u odreèeno vrijeme u banju i muæaše vodu; i koji najprije ulažaše pošto se zamuti voda, ozdravljaše, makar kakva bolest da je na njemu. **5** A ondje bijaše jedan èovjek koji trideset i osam godina bješe bolestan. **6** Kad vidje Isus ovoga gdje leži, i razumje da je veæ odavno bolestan, reèe mu: hoæeš li da budeš zdrav? **7** Odgovori mu bolesni: da, Gospode; ali nemam èovjeka da me spusti u banju kad se zamuti voda; a dok ja doèem drugi sièe prije mene. **8** Reèe mu Isus: ustani, uzmi odar svoj i hodi. **9** I odmah ozdravi èovjek, i uzevši odar svoj hoðaše. A taj dan bješe subota. **10** Tada govorahu Jevreji onome što ozdravi: danas je subota i ne valja ti odra nositi. **11** A on im odgovori: koji me iscijeli on mi reèe: uzmi odar svoj i hodi. **12** A oni ga zapitaše: ko je taj èovjek koji ti reèe: uzmi odar svoj i hodi? **13** A iscijeljeni ne znadijaše ko je; jer se Isus ukloni, jer ljudstva mnogo bješe na mjestu. **14** A potom ga naèe Isus u crkvi i reèe mu: eto si zdrav, više ne griješi, da ti ne bude gore. **15** A èovjek otide i kaza Jevrejima da je ono Isus koji ga iscijeli. **16** I zato gonjahu Jevreji Isusa, i gledahu da ga ubiju, jer èinjaše to u subotu. **17** A Isus im odgovaraše: otac moj doslije èini, i ja èinim. **18** I zato još više gledahu Jevreji da ga ubiju što ne samo kvaraše subotu nego i ocem svojim nazivaše Boga i graðaše se jednak Bogu. **19** A Isus odgovarajuæi reèe im: zaista, zaista vam kaæem: sin ne moæe ništa èiniti sam od sebe nego što vidi da otac èini; jer što

on èini ono i sin èini onako; **20** Jer otac sina ljubi, i sve mu pokazuje što sam èini; i pokazaæe mu veæa djela od ovijeh da se vi èudite. **21** Jer kako što otac podiæe mrtve i oæivljuje, tako i sin koje hoæe oæivljuje. **22** Jer otac ne sudi nikome, nego sav sud daje sinu, **23** Da svi poætuju sina kao što oca poætuju. Ko ne poætuje sina ne poætuje oca koji ga je poslao. **24** Zaista, zaista vam kaæem: ko moju rijeè sluša i vjeruje onome koji je mene poslao, ima æivot vjeèni, i ne dolazi na sud, nego je prešao iz smrti u æivot. (aionios **g166**) **25** Zaista, zaista vam kaæem: ide èas, i veæ je nastao, kad æe mrtvi èuti glas sina Boæijega, i èuvši oæivljati. **26** Jer kako što otac ima æivot u sebi, tako daje i sinu da ima æivot u sebi; **27** I daje mu vlast da i sud èini, jer je sin èovjeèij. **28** Ne divite se ovome, jer ide èas u koji æe svi koji su u grobovima èuti glas sina Boæijega, **29** I iziaæi æe koji su èinili dobro u vaskrsenije æivota, a koji su èinili zlo u vaskrsenije suda. **30** Ja ne mogu ništa èiniti sam od sebe; kako èujem onako sudim, i sud je moj pravedan; jer ne traæim volje svoje nego volju oca koji me je poslao. **31** Ako ja svjedoèim za sebe, svjedoèanstvo moje nije istinito. **32** Ima drugi koji svjedoèi za mene; i znam da je istinito svjedoèanstvo što svjedoèi za mene. **33** Vi poslaste k Jovanu, i posvjedoèi vam za istinu; **34** A ja ne primam svjedoèanstva od èovjeka, nego ovo govorim da se vi spasete. **35** On bješe vidjelo koje goraše i svijetljaše, a vi se htjeste malo vremena radovati njegovu svijetljenju. **36** Ali ja imam svjedoèanstvo veæe od Jovanova; jer poslovi koje mi daje otac da ih svršim, ovi poslovi koje ja radim svjedoèe za mene da me otac posla. **37** I otac koji me posla sam svjedoèi za mene. Ni glasa njegova kad èuste ni lica njegova vidjeste. **38** I rijeèi njegove nemate u sebi da stoj; jer vi ne vjerujete onome koga on posla. **39** Pregledajte pisma, jer vi mislite da imate u njima æivot vjeèni; i ona svjedoèe za mene. (aionios **g166**) **40** I neæete da doèete k meni da imate æivot. **41** Ja ne primam slave od ljudi. **42** Nego vas poznajem da ljubavi Boæije nemate u sebi. **43** Ja doèoh u ime oca svojega i ne primam me; ako drugi doèe u ime svoje, njega æete primiti. **44** Kako vi moæete vjerovati kad primam slavu jedan od drugoga, a slave koja je od jedinoga Boga ne traæite? **45** Ne mislite da æu vas tuæiti ocu; ima koji vas tuæi, Mojsije, u koga se vi uzdate. **46** Jer da ste vjerovali Mojsiju tako

biste vjerovali i meni; jer on pisa za mene. 47 A kad njegovijem pismima ne vjerujete kako æete vjerovati mojjem rijeima?

6 Potom otide Isus preko mora Galilejskoga kod Tiverijade. 2 I za njim iðaše mnoštvo naroda, jer viðahu èudesa njegova koja èinjaše na bolesnicima. 3 A Isus iziðe na goru, i ondje sjeðaše s uèenicima svojijem. 4 A bijaše blizu pasha praznik Jevrejski. 5 Podignuvši dakle Isus oèi, i vidjevši da mnoštvo naroda ide k njemu, reèe Filipu: gdje æemo kupiti hljeba da ovi jedu? 6 A ovo govoraše kušajuæi ga, jer sam znadijaše šta æe èiniti. 7 Odgovori mu Filip: dvjesta groša hljeba nije dosta da svakome od njih po malo dopadne. 8 Reèe mu jedan od uèenika njegovijeh, Andrija, brat Simona Petra: 9 Ovdje ima jedno momèe koje ima pet hljebova jeèmenijeh i dvije ribe; ali šta je to na toliki svijet! 10 A Isus reèe: posadite ljude. A bješe trave mnogo na onome mjestu. Posadi se dakle ljudi na broj oko pet hiljada. 11 A Isus uzevši one hljebove, i davši hvalu, dade uèenicima, a uèenici onima koji bijahu posaðeni; tako i od riba koliko htješe. 12 I kad se nasitiše, reèe uèenicima svojijem: skupite komade što pretekoše da ništa ne propadne. 13 I skupiše, i napuniše dvanaest kotarica komada od pet hljebova jeèmenijeh što preteèe iza onijeh što su jeli. 14 A ljudi vidjevši èudo koje uèini Isus govorahu: ovo je zaista onaj prorok koji treba da doðe na svijet. 15 A kad razumje Isus da hoæe da doðu da ga uhvate i da ga uèine carem, otide opet u goru sam. 16 A kad bi uveèe siðoše uèenici njegovi na more, 17 I uðoše u laðu, i poðoše preko mora u Kapernaum. I veæ se bijaše smrklo, a Isus ne bješe došao k njima. 18 A more se podizaše od velikoga vjetra. 19 Vozivši pak oko dvadeset i pet ili trideset potkališta ugledaše Isusa gdje ide po moru i došao blizu do laðe, i uplašiše se. 20 A on im reèe: ja sam; ne bojte se. 21 Onda ga s radošæu uzeše u laðu; i odmah laða bi na zemlji u koju iðahu. 22 Sjutradan pak narod koji stajaše preko mora kad vidje da laðe druge ne bješe ondje osim one jedne što u nju uðoše uèenici njegovi, i da ne uðe Isus s uèenicima svojijem u laðu nego sami uèenici njegovi otidoše, 23 A druge laðe iz Tiverijade doðoše blizu onog mjesta gdje jedoše hljeb kad Gospod dade hvalu, 24 Kad vidje narod da Isusa ne bješe ondje ni uèenika njegovijeh, uðoše i oni u laðe, i doðoše u

Kapernaum da traže Isusa. 25 I našavši ga preko mora rekoše mu: Ravi! kad si došao ovamo? 26 Isus im odgovori i reèe: zaista, zaista vam kaæem: ne tražite me što èudesa vidjeste, nego što jedoste hljeba i nasitiste se. 27 Starajte se ne za jelo koje prolazi, nego za jelo koje ostaje za vjeèni život, koje æe vam dati sin èovjeèij, jer ovoga potvrdi otac Bog. (aiðnios g166) 28 A oni mu rekoše: šta æemo èiniti da radimo djela Božija? 29 Odgovori Isus i reèe im: ovo je djelo Božije da vjerujete onoga koga on posla. 30 A oni mu rekoše: kakav dakle ti pokazuješ znak da vidimo i da vjerujemo? šta radiš ti? 31 Ocevi naši jedoše manu u pustinji, kao što je napisano: hljeb s neba dade im da jedu. 32 Tada im reèe Isus: zaista, zaista vam kaæem: Mojsije ne dade vama hljeba s neba, nego vam otac moj daje hljeb istiniti s neba; 33 Jer je hljeb Božij onaj koji silazi s neba i daje život svijetu. 34 Tada mu rekoše: Gospode! daj nam svagda taj hljeb. 35 A Isus im reèe: ja sam hljeb života: koji meni dolazi neæe ogladnjeti, i koji mene vjeruje neæe nikad oæednjeti. 36 Nego vam kazah da me i vidjeste i ne vjerujete. 37 Sve što meni daje otac k meni æe doæi; i koji dolazi k meni neæu ga istjerati napolje. 38 Jer siðoh s neba ne da èinim volju svoju, nego volju oca koji me posla. 39 A ovo je volja oca koji me posla da od onoga što mi dade ništa ne izgubim, nego da ga vaskrsnem u pošljednji dan. 40 A ovo je volja onoga koji me posla da svaki koji vidi sina i vjeruje ga ima život vjeèni; i ja æu ga vaskrsnuti u pošljednji dan. (aiðnios g166) 41 Tada vikahu Jevreji na njega što reèe: ja sam hljeb koji siðe s neba. 42 I govorahu: nije li ovo Isus sin Josifov kojemu mi znamo oca i mater? kako dakle on govori: ja siðoh s neba? 43 Onda Isus odgovori i reèe im: ne vièite meðu sobom. 44 Niko ne moæe doæi k meni ako ga ne dovue otac koji me posla; i ja æu ga vaskrsnuti u pošljednji dan. 45 U prorocima stoji napisano: i biæe svi nauèeni od Boga. Svaki koji èuje od oca i nauèi, doæi æe k meni. 46 Ne da je ko vidio oca osim onoga koji je od Boga: on vidje oca. 47 Zaista, zaista vam kaæem: koji vjeruje mene ima život vjeèni. (aiðnios g166) 48 Ja sam hljeb života. 49 Ocevi vaši jedoše manu u pustinji, i pomriješe. 50 Ovo je hljeb koji silazi s neba: da koji od njega jede ne umre. 51 Ja sam hljeb živi koji siðe s neba; koji jede od ovoga hljeba živiljeæe vavijek; i hljeb koji æu ja dati tijelo je

moje, koje æu dati za život svijeta. (aiōn g165) 52 A Jevreji se prepirahu među sobom govoreæi: kako može ovaj dati nama tijelo svoje da jedemo? 53 A Isus im reèe: zaista, zaista vam kaæem: ako ne jedete tijela sina èovjeèijega i ne pijete krvi njegove, neæete imati života u sebi. 54 Koji jede moje tijelo i pije moju krv ima život vjeèni, i ja æu ga vaskrsnuti u pošljednji dan: (aiōnios g166) 55 Jer je tijelo moje pravo jelo i krv moja pravo piæee. 56 Koji jede moje tijelo i pije moju krv stoji u meni i ja u njemu. 57 Kao što me posla živi otac, i ja živim oca radi; i koji jede mene i on æe živjeti mene radi. 58 Ovo je hljeb koji siðe s neba: ne kao što vaši ocevi jedoše manu, i pomriješe; koji jede hljeb ovaj življeæee vavijek. (aiōn g165) 59 Ovo reèe u zbornici kad uèaše u Kapernaumu. 60 Tada mnogi od uèenika njegovijeh koji slušahu rekoše: ovo je tvrda besjeda! ko je može slušati? 61 A Isus znajuæi u sebi da uèenici njegovi vièu na to, reèe im: zar vas ovo sablaŹnjava? 62 A kad vidite sina èovjeèijega da odlazi gore gdje je prije bio? 63 Duh je ono što oživljava; tijelo ne pomaæe ništa. Rijeèi koje vam ja rekoh duh su i život su. 64 Ali imaju neki među vama koji ne vjeruju. Jer znadijaše Isus od poèetka koji su što ne vjeruju, i ko æe ga izdati. 65 I reèe: zato vam rekoh da niko ne može doæi k meni ako mu ne bude dano od oca mojega. 66 Od tada mnogi od uèenika njegovijeh otidoše natrag, i više ne iðahu s njim. 67 A Isus reèe dvanaestorici: da neæete i vi otieæi? 68 Tada mu odgovori Simon Petar: Gospode! kome æemo iæi? Ti imaš rijeèi vjeènoga života. (aiōnios g166) 69 I mi vjerovasmo i poznasmo da si ti Hristos, sin Boga Živoga. 70 Isus im odgovori: ne izbrah li ja vas dvanaesticu, i jedan je od vas ðavo? 71 A govoraše za Judu Simonova Iskariota, jer ga on šæaše izdati, i bijaše jedan od dvanaestorice.

7 I potom hoðaše Isus po Galileiji; jer po Judeji ne šæadijaše da hodi, jer gledahu Jevreji da ga ubiju. 2 Bijaše pak blizu praznik Jevrejski graðenje sjenica. 3 Tada mu rekoše braæaa njegova: iziði odavde i idi u Judeju, da i uèenici tvoji vide djela tvoja koja èiniš; 4 Jer niko ne èini što tajno a sam traæi da je poznat. Ako to èiniš javi sebe svijetu. 5 Jer ni braæaa njegova ne vjerovahu ga. 6 Tada im reèe Isus: vrijeme moje još nije došlo, a vrijeme je vaše svagda gotovo. 7 Ne može svijet mrziti na vas: a na mene mrzi, jer ja svjedoèim za nj da su djela njegova zla. 8 Vi iziðite na

praznik ovaj: ja još neæu iziæi na praznik ovaj, jer se moje vrijeme još nije navršilo. 9 Rekavši im ovo osta u Galileiji. 10 A kad iziðoše braæaa njegova na praznik, tada i sam iziðe, ne javno nego kao tajno. 11 A Jevreji ga traæahu na praznik i govorahu: gdje je on? 12 I bijahu za nj mnoge raspre u narodu: jedni govorahu da je dobar, a drugi: nije, nego vara narod. 13 Ali niko ne govoraše javno za nj od straha Jevrejskoga. 14 Ali odmah u polovini praznika iziðe Isus u crkvu i uèaše. 15 I divljahu se Jevreji govoreæi: kako ovaj zna knjige a nije se uèio? 16 Tada im odgovori Isus i reèe: moja nauka nije moja, nego onoga koji me je poslao. 17 Ko hoæe njegovu volju tvoriti, razumjeæee je li ova nauka od Boga ili ja sam od sebe govorim. 18 Koji govori sam od sebe, slavu svoju traæi; a ko traæi slavu onoga koji ga je poslao, on je istinit i nema u njemu nepravde. 19 Ne dade li Mojsije vama zakon i niko od vas ne živi po zakonu? Zašto traæite da me ubijete? 20 Odgovori narod i reèe: je li ðavo u tebi? ko traæi da te ubije? 21 Odgovori Isus i reèe im: jedno djelo uèinih i svi se divite tome. 22 Mojsije vam dade da se obrezujete ne kao da je od Mojsija nego od otaca i u subotu obrezujete èovjeka. 23 Ako se èovjek u subotu obrezuje da se ne pokvari zakon Mojsijev, srdite li se na mene što svega èovjeka iscijelih u subotu? 24 Ne gledajte ko je ko kad sudite, nego pravedan sud sudite. 25 Tada govorahu neki od Jerusallimljana: nije li to onaj kojega traæe da ubiju? 26 I gle, kako govori slobodno i ništa mu ne vele: da ne doznaše naši knezovi da je on zaista Hristos? 27 Ali ovoga znamo otkuda je; a Hristos kad doðe, niko neæee znati otkuda je. 28 Tada Isus povika u crkvi uèeæi i reèe: i mene poznajete i znate otkuda sam; i sam od sebe ne doðoh, nego ima istiniti koji me posla, kojega vi ne znate. 29 Ja ga znam, jer sam od njega i on me posla. 30 Tada gledahu da ga uhvate; i niko ne metnu na nj ruke, jer još ne bješe došao èas njegov. 31 A od naroda mnogi ga vjerovaše, i govorahu: kad doðe Hristos eda li æe više èudesa èiniti nego ovaj što èini? 32 Èuše fariseji od naroda takovi govor za njega, i poslaše fariseji i glavari sveštenieki sluge da ga uhvate. 33 Tada reèe Isus: još sam malo vremena s vama, pa idem k onome koji me posla. 34 Traæite me i neæete me naæi; i gdje sam ja vi ne možete doæi. 35 A Jevreji rekoše među sobom: kuda æe ovaj iæi da ga mi ne

nađemo? Neæe li iæi meðu rastrkane Grke, i Grke uèiti? **36** Šta znaèi ova rijeè što reèe: tražiæete me i neæete me naæi; i gdje sam ja vi ne možete doæi? **37** A u pošljednji veliki dan praznika stajaše Isus i vikaše govoreæi: ko je æedan neka doðe k meni i pije. **38** Koji me vjeruje, kao što pismo reèe, iz njegova tijela poteæi æe rijeke žive vode. **39** A ovo reèe za Duha kojega poslije primiše oni koji vjeruju u ime njegovo: jer Duh sveti još ne bješe na njima, jer Isus još ne bješe proslavljen. **40** A mnogi od naroda èuvši ove rijeèi govorahu: ovo je zaista prorok. **41** Drugi govorahu: ovo je Hristos. A jedni govorahu: zar æe Hristos iz Galileje doæi? **42** Ne kaza li pismo da æe Hristos doæi od sjemena Davidova, i iz sela Vitlejema odakle bješe David? **43** Tako raspra postade u narodu njega radi. **44** A neki od njih æeadijahu da ga uhvate; ali niko ne metnu ruku na nj. **45** Doðoše pak sluge ka glavarima sveštenikijem i farisejima; i oni im rekoše: zašto ga ne dovedoste? **46** A sluge odgovoriše: nikad èovjek nije tako govorio kao ovaj èovjek. **47** Tada im odgovoriše fariseji: zar se i vi prevariste? **48** Vjerova li ga ko od knezova ili od fariseja? **49** Nego narod ovaj, koji ne zna zakona, proklet je. **50** Reèe im Nikodim što dolazi k njemu noæu, koji bješe jedan od njih: **51** Eda li zakon naš sudi èovjeku dokle ga najprije ne sasluša i dozna šta èini? **52** Odgovoriše mu i rekoše: nijesi li i ti iz Galileje? Razgledaj i viði da prorok iz Galileje ne dolazi. **53** I otdoše svaki svojoj kuæi.

8 A Isus otide na goru Maslinsku. **2** A ujutru opet doðe u crkvu, i sav narod iðaše k njemu; i sjedavši uèaše ih. **3** A književnici i fariseji dovedoše k njemu ženu uhvaæenu u preljubi, i postavivši je na srijedu **4** Rekoše mu: uèitelju! ova je žena uhvaæena sad u preljubi; **5** A Mojsije nam u zakonu zapovjedi da takove kamenjem ubijamo; a ti šta veliš? **6** Ovo pak rekoše kušajuæi ga da bi ga imali za što okriviti. A Isus saže se dolje i pisaše prstom po zemlji ne gledajuæi na njih). **7** A kad ga jednako pitahu, ispravi se i reèe im: koji je meðu vama bez grijeha neka najprije baci kamen na nju. **8** Pa se opet saže dolje i pisaše po zemlji. **9** A kad oni to èuše, i pokarani buduæi od svoje savjesti izlažahu jedan za drugim poèevši od starješina do pošljednjih; i osta Isus sam i žena stojeæi na srijedi. **10** A kad se Isus ispravi, i ne vidjevši nijednoga do samu ženu, reèe joj: ženo! gdje su oni što te tužahu? Nijedan te ne osudi? **11** A

ona reèe: nijedan, Gospode! A Isus joj reèe: ni ja te ne osuđujem, idi, i otsele više ne griješ. **12** Isus im pak opet reèe: ja sam vidjelo svijetu: ko ide za mnom neæe hoditi po tami, nego æe imati vidjelo života. **13** Tada mu rekoše fariseji: ti sam za sebe svjedoèiš: svjedoèanstvo tvoje nije istinito. **14** Isus odgovori i reèe im: ako ja svjedoèim sam za sebe istinito je svjedoèanstvo moje: jer znam otkuda doðoh i kuda idem; a vi ne znate otkuda dolazim i kuda idem. **15** Vi sudite po tijelu, ja ne sudim nikome. **16** I ako sudim ja, sud je moj prav: jer nijesam sam, nego ja i otac koji me posla. **17** A i u zakonu vašemu stoji napisano da je svjedoèanstvo dvojice ljudi istinito. **18** Ja sam koji svjedoèim sam za sebe, i svjedoèi za mene otac koji me posla. **19** Tada mu govorahu: gdje je otac tvoj? Isus odgovori: ni mene znate ni oca mojega; kad biste znali mene, znali biste i oca mojega. **20** Ove rijeèi reèe Isus kod hazne Božije kad uèaše u crkvi; i niko ga ne uhvati, jer još ne bješe došao èas njegov. **21** A Isus im opet reèe: ja idem, i tražiæete me; i pomrijeæete u svojemu grijehu; kud ja idem vi ne možete doæi. **22** Tada rekoše Jevreji: da se neæe sam ubiti, što govori: kud ja idem vi ne možete doæi? **23** I reèe im: vi ste od nižijeh, ja sam od višijeh; vi ste od ovoga svijeta, ja nijesam od ovoga svijeta. **24** Tako vam kazah da æete pomrijeti u grijesima svojima; jer ako ne uzvjerujete da sam ja, pomrijeæete u grijesima svojima. **25** Tada mu govorahu: ko si ti? I reèe im Isus: poèetak, kako vam i kažem. **26** Mnogo imam za vas govoriti i suditi; ali onaj koji me posla istinit je, i ja ono govorim svijetu što èuh od njega. **27** Ne razumješe dakle da im govoraše za oca. **28** A Isus im reèe: kad podignete sina èovjeèijega, onda æete doznati da sam ja, i da ništa sam od sebe ne èinim; nego kako me nauèi otac moj onako govorim. **29** I onaj koji me posla sa mnom je. Ne ostavi otac mene sama; jer ja svagda èinim što je njemu ugodno. **30** Kad ovo govoraše, mnogi ga vjerovaše. **31** Tada Isus govoraše onijem Jevrejima koji mu vjerovaše: ako vi ostanete na mojoj besjedi, zaista æete biti uèenici moji, **32** I poznæete istinu, i istina æe vas izbaviti. **33** Odgovoriše i rekoše mu: mi smo sjeme Avraamovo, i nikome nijesmo robovali nikad; kako ti govoriš da æemo se izbaviti? **34** Isus im odgovori: zaista, zaista vam kažem da je svaki koji èini grijeh rob grijehu. **35** A rob ne ostaje u kuæi vavijek, sin ostaje vavijek.

(aiōn g165) 36 Ako vas dakle sin izbavi, zaista æete biti izbavljeni. 37 Znam da ste sjeme Avraamovo; ali gledate da me ubijete, jer moja besjeda ne može u vas da stane. 38 Ja govorim što vidjeh od oca svojega; i vi tako èinite što vidjeste od oca svojega. 39 Odgovoriše i rekoše mu: otac je naš Avraam. Isus im reèe: kad biste vi bili djeca Avraamova, èinili biste djela Avraamova. 40 A sad gledate mene da ubijete, èovjeka koji vam istinu kazah koju èuh od Boga: tako Avraam nije èinio. 41 Vi èinite djela oca svojega. Tada mu rekoše: mi nijesmo rođeni od kurvarstva: jednoga oca imamo Boga. 42 A Isus im reèe: kad bi Bog bio vaš otac, ljubili biste mene; jer ja od Boga iziđoh i dođoh; jer ne dođoh sam od sebe, nego me on posla. 43 Zašto ne razumijete govora mojega? Jer ne možete rijeèi mojih da slušate. 44 Vaš je otac đavo; i slasti oca svojega hoæete da èinite: on je krvnik ljudski od poèetka, i ne stoji na istini; jer nema istine u njemu; kad govori laž, svoje govori: jer je laža i otac laži. 45 A meni ne vjerujete, jer ja istinu govorim. 46 Koji me od vas kori za grijeh? Ako li istinu govorim, zašto mi vi ne vjerujete? 47 Ko je od Boga rijeèi Božije sluša; zato vi ne slušate, jer nijeste od Boga. 48 Tada odgovoriše Jevreji i rekoše mu: ne govorimo li mi pravo da si ti Samarjanin, i da je đavo u tebi. 49 Isus odgovori: u meni đavola nema, nego poštujem oca svojega; a vi mene sramotite. 50 A ja ne tražim slave svoje; ima koji traži i sudi. 51 Zaista, zaista vam kažem: ko održi rijeè moju neæe vidjeti smrti dovijeka. (aiōn g165) 52 Tada mu rekoše Jevreji: sad vidjesmo da je đavo u tebi: Avraam umrije i proroci, a ti govoriš: ko održi rijeè moju neæe okusiti smrti dovijeka. (aiōn g165) 53 E da li si ti veæi od oca našega Avraama, koji umrije? I proroci pomriješe: ko se ti sam gradiš? 54 Isus odgovori: ako se ja sam slavim, slava je moja ništa: otac je moj koji me slavi, za kojega vi govorite da je vaš Bog. 55 I ne poznajete ga, a ja ga znam; i ako reèem da ga ne znam biæu laža kao vi. Nego ga znam, i rijeè njegovu držim. 56 Avraam, otac vaš, bio je rad da vidi dan moj; i vidje, i obradova se. 57 Tada mu rekoše Jevreji: još ti nema pedeset godina, i Avraama li si vidio? 58 A Isus im reèe: zaista, zaista vam kažem: ja sam prije nego se Avraam rodio. 59 Tada uzeše kamenje da bace na nj; a Isus se sakri, i iziđe iz crkve prošavši između njih i otide tako.

9 I prolazeæi vidje èovjeka slijepa od rođenja. 2 I zapitaše ga uèenici njegovi govoreæi: Ravi! ko sagriješi, ili ovaj ili roditelji njegovi, te se rodi slijep? 3 Isus odgovori: ni on sagriješi ni roditelji njegovi, nego da se jave djela Božija na njemu. 4 Meni valja raditi djela onoga koji me posla dok je dan: doæe æe noæ kad niko ne može raditi. 5 Dok sam na svijetu vidjelo sam svijetu. 6 Rekavši ovo pljunu na zemlju i naèini kao od pljuvanke, i pomaza kalom oèi slijepome, 7 I reèe: idi umij se u banji Siloamskoj koje znaèi poslan). Otide dakle i umi se, i doèe gledajuæi. 8 A susjedi i koji ga bijahu vidjeli prije da bješe slijep govorahu: nije li ovo onaj što sjeðaše i prošaše? 9 Jedni govorahu: on je; a drugi: nalik je na nj. A on govoraše: ja sam. 10 Tada mu govorahu: kako ti se otvoriše oèi? 11 On odgovori i reèe: èovjek koji se zove Isus naèini kao, i pomaza oèi moje, i reèe mi: idi u banju Siloamsku i umij se. A kad otidoh i umih se, progledah. 12 Tada mu rekoše: gdje je on? Reèe: ne znam. 13 Tada ga povedoše k farisejima, onoga što bješe nekad slijep. 14 A bješe subota kad naèini Isus kao i otvori mu oèi. 15 Tada ga opet pitahu i fariseji kako progleda. A on im reèe: kao metnu mi na oèi, i umih se, i vidim. 16 Tada govorahu neki od fariseja: nije ovaj èovjek od Boga, jer ne svetkuje subote. Drugi govorahu: kako može èovjek grješan takova èudesa èiniti? I posta raspra među njima. 17 Rekoše dakle opet slijepcu: šta veliš ti za njega što ti otvori oèi tvoje? A on reèe: prorok je. 18 Tada Jevreji ne vjerovalaše za njega da bješe slijep i progleda, dok ne dozvalaše roditelje onoga što je progledao, 19 I zapitaše ih govoreæi: je li ovo vaš sin za koga vi govorite da se rodi slijep? kako dakle sad vidi? 20 A roditelji njegovi odgovoriše im i rekoše: znamo da je ovo sin naš i da se rodi slijep; 21 A kako sad vidi ne znamo; ili ko mu otvori oèi mi ne znamo; on je veliki, pitajte njega neka sam kaže za sebe. 22 Ovo rekoše roditelji njegovi, jer se bojahu Jevreja; jer se Jevreji bijahu dogovorili da bude odluèen od zbornice ko ga prizna za Hrista. 23 Zato rekoše roditelji njegovi: on je veliki, pitajte njega. 24 Tada po drugi put dozvalaše èovjeka koji je bio slijep, i rekoše mu: podaj Bogu slavu; mi znamo da je èovjek ovaj grješan. 25 A on odgovori i reèe: je li grješan ne znam; samo znam da ja bijah slijep, a sad vidim. 26 Tada mu opet rekoše: šta ti uèini? kako otvori oèi tvoje? 27 Odgovori im: ja vam veæ

kazah, i ne slušaste; šta æete opet slušati? Veæ ako i vi hoæete uèenici njegovi da budete? 28 A oni ga ukoriše, i rekoše mu: ti si uèenik njegov, a mi smo uèenici Mojsijevi. 29 Mi znamo da s Mojsijem govori Bog; a ovoga ne znamo otkuda je. 30 Èovjek odgovori i reèe im: to i jest za èudo, što vi ne znate otkuda je a on otvori oèi moje. 31 A znamo da Bog ne sluša grješnika; nego ako ko poštuje Boga i volju njegovu tvori onoga sluša. 32 Otkako je svijeta nije èuveno da ko otvori oèi rođenom slijepcu. (aiōn g165) 33 Kad on ne bi bio od Boga ne bi mogao ništa èiniti. 34 Odgovoriše i rekoše mu: ti si se rodio sav u grijesima, pa zar ti nas da uèiš? I istjeraše ga napolje. 35 Èu Isus da ga istjeraše napolje; i našavši ga reèe mu: vjeruješ li ti sina Božijega? 36 On odgovori i reèe: a koje je, Gospode, da ga vjerujem? 37 A Isus mu reèe: i vidio si ga, i koji govori s tobom on je. 38 A on reèe: vjerujem, Gospode! I pokloni mu se. 39 I reèe Isus: ja dođoh na sud na ovaj svijet, da vide koji ne vide, i koji vide da postanu slijepi. 40 I èuše ovo neki od fariseja koji bijahu s njim, i rekoše mu: eda li smo i mi slijepi? 41 Reèe im Isus: kad biste bili slijepi, ne biste imali grijeha, a sad govorite da vidite, tako vaš grijeh ostaje.

10 Zaista, zaista vam kažem: ko ne ulazi na vrata u tor ovèij nego prelazi na drugom mjestu on je lupež i hajduk; 2 A koji ulazi na vrata jest pastir ovcama: 3 Njemu vratar otvora, i ovce glas njegov slušaju, i svoje ovce zove po imenu, i izgoni ih; 4 I kad svoje ovce istjera, ide pred njima, i ovce idu za njim, jer poznaju glas njegov. 5 A za tuđinom neæe da idu, nego bježe od njega, jer ne poznaju glasa tuðega. 6 Ovu prièu kaza im Isus, ali oni ne razumješe šta to bijaše što im kaza. 7 Tada im reèe Isus opet: zaista, zaista vam kažem: ja sam vrata k ovcama. 8 Svi koliko ih god dođe prije mene lupeži su i hajduci; ali ih ovce ne poslušashe. 9 Ja sam vrata; ko uđe kroza me spašæe se, i uæei æe i iziæei æe, i pašu æe naæei. 10 Lupež ne dolazi ni za što drugo nego da ukrade i ubije i pogubi; ja dođoh da imaju život i izobilje. 11 Ja sam pastir dobri; pastir dobri dušu svoju polaže za ovce, 12 A najamnik, koji nije pastir, kome nijesu ovce svoje, vidi vuka gdje ide, i ostavlja ovce, i bježi: i vuk razgrabi ovce i raspudi ih; 13 A najamnik bježi, jer je najamnik i ne mari za ovce. 14 Ja sam pastir dobri i znam svoje, i moje

mene znaju. 15 Kao što mene zna otac i ja znam oca; i dušu svoju polažem za ovce. 16 I druge ovce imam koje nijesu iz ovoga tora, i one mi valja dovesti; i èuæe glas moj, i biæe jedno stado i jedan pastir. 17 Zato me otac ljubi, jer ja dušu svoju polažem da je opet uzmem. 18 Niko je ne otima od mene, nego je ja sam od sebe polažem. Vlast imam položiti je i vlast imam uzeti je opet. Ovu sam zapovijest primio od oca svojega. 19 Tada opet postade raspra meðu Jevrejima za ove rijeèi. 20 Mnogi od njih govorahu: u njemu je ðavo, i poludio je; šta ga slušate? 21 Drugi govorahu: ove rijeèi nijesu ludoga; zar može ðavo slijepima oèi otvorati? 22 A bijaše tada praznik obnovljenja u Jerusalmu, i bješe zima. 23 I hodaše Isus u crkvi po trijemu Solomunovu. 24 A Jevreji ga opkoliše, i govorahu mu: dokle æeš muèiti duše naše? Ako si ti Hristos kaži nam slobodno. 25 Isus im odgovori: ja vam kazah, pa ne vjerujete. Djela koja tvorim ja u ime oca svojega ona svjedoèe za me. 26 Ali vi ne vjerujete; jer nijeste od mojih ovaca, kao što vam kazah. 27 Ovce moje slušaju glas moj, i ja poznajem njih, i za mnom idu. 28 I ja æu im dati život vjeèni, i nikad neæe izginuti, i niko ih neæe oteti iz ruke moje. (aiōn g165, aiōnios g166) 29 Otac moj koji mi ih dade veæi je od svijuu; i niko ih ne može oteti iz ruke oca mojega. 30 Ja i otac jedno smo. 31 A Jevreji opet uzeše kamenje da ga ubiju. 32 Isus im odgovori: mnoga vam dobra djela javih od oca svojega; za koje od onijeh djela bacate kamenje na me? 33 Odgovoriše mu Jevreji govoreæi: za dobro djelo ne bacamo kamenja na te, nego za hulu na Boga, što ti, èovjek buduæi, gradiš se Bog. 34 Isus im odgovori: ne stoji li napisano u zakonu vašemu: ja rekoh: bogovi ste? 35 Ako one nazva bogovima kojima rijeè Božija bi, i pismo se ne može pokvariti; 36 Kako vi govorite onome kojega otac posveti i posla na svijet: hulu na Boga govoriš, što rekoh: ja sam sin Božij? 37 Ako ne tvorim djela oca svojega ne vjerujte mi. 38 Ako li tvorim, ako meni i ne vjerujete, djelima mojima vjerujte, da poznate i vjerujete da je otac u meni i ja u njemu. 39 Tada opet gledahu da ga uhvate; ali im se izmaèe iz ruku. 40 I otide opet preko Jordana na ono mjesto gdje Jovan prije kršæavaše; i osta ondje. 41 I mnogi dođoše k njemu i govorahu: Jovan ne uèini nijednoga èuda, ali sve što kaza Jovan za ovoga istina bješe. 42 I mnogi vjerovaše ga ondje.

11 Bijaše pak jedan bolesnik, Lazar iz Vitanije iz sela Marije i Marte sestre njezine. **2** A Marija, koje brat Lazar bolovao, bješe ona što pomaza Gospoda mirom i otr noge njegove svojom kosom.) **3** Onda poslaše sestre k njemu govoreći: Gospode! gle, onaj koji ti je mio bolestan je. **4** A kad èu Isus, reèe: ova bolest nije na smrt, nego na slavu Božiju, da se proslavi sin Božij s nje. **5** A Isus ljubljao Martu i sestru njezinu i Lazara. **6** A kad èu da je bolestan, tada osta dva dana na onom mjestu gdje bješe. **7** A potom reèe uèenicima: hajdemo opet u Judeju. **8** Uèenici mu rekoše: Ravi! sad Judejci šèadijahu da te ubiju kamenjem, pa opet hoæeš da ideš onamo? **9** Isus odgovori: nije li dvanaest sahata u danu? ko danju ide ne spotièe se, jer vidi vidjelo ovoga svijeta; **10** A ko ide noæu spotièe se, jer nema vidjela u njemu. **11** Ovo kaza, i potom reèe im: Lazar, naš prijatelj, zaspao; nego idem da ga probudim. **12** Onda mu rekoše uèenici njegovi: Gospode! ako je zaspao, ustaoæe. **13** A Isus im reèe za smrt njegovu, a oni mišljahu da govori za spavanje sna. **14** Tada im Isus kaza upravo: Lazar umrije. **15** I milo mi je vas radi što nijesam bio onamo da vjerujete; nego hajdemo k njemu. **16** Onda Toma, koji se zvaše Bliznac, reèe uèenicima: hajdemo i mi da pomremo s njim. **17** A kad dođe Isus, nađe ga a on veæ èetiri dana u grobu. **18** A Vitanija bješe blizu Jerusalima oko petnaest potkališta.) **19** I mnogi od Judejaca bijahu došli k Marti i Mariji da ih tješe za bratom njihovim. **20** Kad Marta dakle èu da Isus ide, iziđe preda nj, a Marija sjedala doma. **21** Onda reèe Marta Isusu: Gospode! da si ti bio ovdje ne bi moj brat umro. **22** A i sad znam da što zaišteš u Boga daæe ti Bog. **23** Isus joj reèe: brat æe tvoj ustati. **24** Marta mu reèe: znam da æe ustati o vaskrseniju, u pošljednji dan. **25** A Isus joj reèe: ja sam vaskrsenije i život; koji vjeruje mene ako i umre življeæe. **26** I nijedan koji živi i vjeruje mene neæe umrijeti vavijek. Vjeruješ li ovo? (αἰὼν ἄμην) **27** Reèe mu: da, Gospode! ja vjerovah da si ti Hristos sin Božij koji je trebalo da dođe na svijet. **28** I ovo rekavši otide te zovnu tajno Mariju sestru svoju govoreći: uèitelj je došao, i zove te. **29** A ona kako èu, usta brzo i otide k njemu. **30** Jer Isus još ne bješe došao u selo, nego bijaše na onom mjestu gdje ga srete Marta. **31** A Judejci onda koji bijahu s njom u kuæi i tješahu je, kad vidješe Mariju da brzo usta i iziđe, pođoše za njom govoreći da ide na grob da plaèe onamo. **32** A Marija kako dođe gdje bješe Isus, i vidje ga, pade na noge njegove govoreći mu: Gospode! da si ti bio ovdje, ne bi umro moj brat. **33** Onda Isus kad je vidje gdje plaèe, i gdje plaèu Judejci koji dođoše s njom, zgrozio se u duhu, i sam postade žalostan. **34** I reèe: gdje ste ga metnuli? Rekoše mu: Gospode! hajde da vidiš. **35** Udariše suze Isusu. **36** Onda Judejci govorahu: gledaj kako ga ljubljao. **37** A neki od njih rekoše: ne mogaše li ovaj koji otvori oèi slijepcu uèiniti da i ovaj ne umre? **38** A Isus opet se zgrozio u sebi, i dođe na grob; a bijaše peæina, i kamen ležao na njoj. **39** Isus reèe: uzmite kamen. Reèe mu Marta, sestra onoga što je umro: Gospode! veæ smrdo; jer su èetiri dana kako je umro. **40** Isus joj reèe: ne rekoh li ti da ako vjeruješ vidjeæeš slavu Božiju? **41** Uzeše dakle kamen gdje ležao mrtvac; a Isus podiže oèi gore, i reèe: oèe! hvala ti što si me uslišio. **42** A ja znadoh da me svagda slušaš; nego rekoh naroda radi koji ovdje stoje, da vjeruju da si me ti poslao. **43** I ovo rekavši zovnu iza glasa: Lazare! iziði napolje. **44** I iziđe mrtvac obaviv platnom po rukama i po nogama, i lice njegovo ubrusom povezano. Isus im reèe: razdrijete ga i pustite nek ide. **45** Onda mnogi od Judejaca koji bijahu došli k Mariji i vidješe šta uèini Isus, vjerovali ga. **46** A neki od njih otidoše k farisejima i kazaše im šta uèini Isus. **47** Onda glavari svešteniki i fariseji sabraše skupštinu, i govorahu: šta æemo èiniti? Èovjek ovaj èini mnoga èudesa. **48** Ako ga ostavimo tako, svi æe ga vjerovati; pa æe doæi Rimljani i uzeti nam zemlju i narod. **49** A jedan od njih, po imenu Kajafa, koji one godine bješe poglavar svešteniki, reèe im: vi ne znate ništa; **50** I ne mislite da je nama bolje da jedan èovjek umre za narod, negoli da narod sav propadne. **51** A ovo ne reèe sam od sebe, nego, budući poglavar svešteniki one godine, proreèe da Isusu valja umrijeti za narod; **52** I ne samo za narod, nego da i rasijanu djecu Božiju skupi ujedno. **53** Od toga dakle dana dogovoriše se da ga ubiju. **54** A Isus više ne hođaše javno po Judejcima, nego odande otide u kraj blizu pustinje u grad po imenu Jefrem, i ondje hođaše s uèenicima svojim. **55** A bješe blizu pasha Jevrejska, i mnogi iz onoga kraja dođoše u Jerusalem prije pashe da se oèiste. **56** Tada tražahu Isusa, i stojeći u crkvi govorahu među sobom: šta

mislite vi zašto ne dolazi na praznik? 57 A glavari sveštenički i fariseji izdaše zapovijest ako ga ko opazi gdje je, da javi da ga uhvate.

12 A Isus prije pashe na šest dana dođe u Vitaniju gdje bješe Lazar što umrije, koga podiže iz mrtvih. 2 Ondje mu pak zgotoviše veèeru, i Marta služaše, a i Lazar sjeđaše s njim za tpezom; 3 A Marija uzevši litru pravoga nardova mnogocjenoga mira pomaza noge Isusove, i otr kosom svojom noge njegove; a kuæa se napuni mirisa od mira. 4 Onda reèe jedan od uèenika njegovijeh, Juda Simonov Iskariotski, koji ga poslije izdade: 5 Zašto se ovo miro ne prodade za trista groša i ne dade siromasima? 6 A ovo ne reèe što se staraše za siromahe, nego što bješe lupež, i imaše kovèežiæe, i nošaše što se metaše u nj. 7 A Isus reèe: ne dirajte u nju; ona je to dohranila za dan mojega pogreba; 8 Jer siromahe svagda imate sa sobom, a mene nemate svagda. 9 Razumje pak mnogi narod iz Judeje da je ondje i dođoše ne samo Isusa radi nego i da vide Lazara kojega podiže iz mrtvih. 10 A glavari sveštenički dogovoriše se da i Lazara ubiju; 11 Jer mnogi njega radi iđahu iz Judeje i vjerovahu Isusa. 12 A sjutradan mnogi od naroda koji bješe došao na praznik, èuvši da Isus ide u Jerusalem 13 Uzeše grane od finika i iziđoše mu na susret, i vikahu govoreæi: osana! blagosloven koji ide u ime Gospodnje, car Izrailjev. 14 A Isus našavši magare usjede na nj, kao što je pisano: 15 Ne boj se kæeri Sionova, evo car tvoj ide sjedeæi na magaretu. 16 Ali ovo uèenici njegovi ne razumješe prije: nego kad se proslavi Isus onda se opomenuše da ovo bješe za njega pisano, i ovo mu uèiniše. 17 A narod svjedoèaše koji bješe prije s njim kad Lazara izazva iz groba i podiže ga iz mrtvih. 18 Zato ga i srete narod, jer èuše da on uèini ovo èudo. 19 A fariseji govorahu meðu sobom: vidite da ništa ne pomaže? gle, svijet ide za njim. 20 A bijahu neki Grci meðu onima koji bijahu došli na praznik da se mole Bogu. 21 Oni dakle pristupiše k Filipu, koji bješe iz Vitsaide Galilejske, i moljahu ga govoreæi: gospodine! mi bismo htjeli da vidimo Isusa. 22 Dođe Filip i kaza Andriji, a Andrija i Filip opet kazaše Isusu. 23 A Isus odgovori im govoreæi: dođe èas da se proslavi sin èovjeèij. 24 Zaista, zaista vam kažem: ako zrno pšenièno padnuvši na zemlju ne umre, onda jedno ostane; ako li umre mnogo roda

rodi: 25 Koji ljubi dušu svoju izgubiæe je, a ko mrzi na dušu svoju na ovom svijetu, saèuvaæe je za život vjeèni. (aiōnios g166) 26 Ko meni služi, za mnom nek ide, i gdje sam ja ondje i sluga moj neka bude; i ko meni služi onoga æe poštovati otac moj. 27 Sad je duša moja žalosna; i šta da kažem? Oèe! saèuvaj me od ovoga èasa; ali zato dođoh na èas ovaj. 28 Oèe! proslavi ime svoje! Tada glas dođe s neba: i proslavio sam, i opet æu proslaviti. 29 A kad èu narod koji stajaše, govorahu: grom zagrmi; a drugi govorahu: anđeo mu govori. 30 Isus odgovori i reèe: ovaj glas ne bi mene radi nego naroda radi. 31 Sad je sud ovome svijetu; sad æe biti istjeran knez ovoga svijeta napolje. 32 I kad ja budem podignut od zemlje, sve æu privuæi k sebi. 33 A ovo govoraše da pokaže kakvom æe smrti umrijeti. 34 Narod mu odgovori: mi èusmo iz zakona da æe Hristos ostati vavijek; kako ti govoriš da se sinu èovjeèijemu valja podignuti? Ko je taj sin èovjeèij? (aiōn g165) 35 A Isus im reèe: još je malo vremena vidjelo s vama; hodite dok vidjelo imate da vas tama ne obuzme; jer ko hodi po tami ne zna kuda ide. 36 Dok vidjelo imate vjerujte vidjelo, da budete sinovi vidjela. Rekavši ovo Isus otide i sakri se od njih. 37 Ako je i èinio tolika èudesa pred njima, opet ga ne vjerovahu; 38 Da se zbude rijeè Isaije proroka koji reèe: Gospode! ko vjerova govorenju našemu? i ruka Gospodnja kome se otkri? 39 Zato ne mogahu vjerovati, jer opet reèe Isaija: 40 Zasljepio je oèi njihove i okamenio srca njihova, da ne vide oèima ni srcem razumiju, i ne obrate se da ih iscijelim. 41 Ovo reèe Isaija kad vidje slavu njegovu i govori za njega. 42 Ali opet i od knezova mnogi ga vjerovali; nego radi fariseja ne priznavahu, da ne bi bili izgnani iz zbornice; 43 Jer im veæma omilje slava ljudska nego slava Božija. 44 A Isus povika i reèe: ko mene vjeruje ne vjeruje mene, nego onoga koji me posla; 45 I ko vidi mene vidi onoga koji me posla. 46 Ja dođoh vidjelo na svijet, da nijedan koji me vjeruje ne ostane u tami. 47 I ko èuje moje rijeèi i ne vjeruje, ja mu neæu suditi; jer ja ne dođoh da sudim svijetu, nego da spasem svijet. 48 Koji se odrièe mene, i ne prima rijeèi mojih, ima sebi sudiju: rijeè koju ja govorih ona æe mu suditi u pošljednji dan; 49 Jer ja od sebe ne govorih, nego otac koji me posla on mi dade zapovijest šta æu kazati i šta æu govoriti. 50 I znam da je zapovijest njegova život vjeèni. Što ja

dakle govorim onako govorim kao što mi reèe otac.
(aiōnios g166)

13 A pred praznik pashe, znajuæi Isus da mu doðe èas da prijeðe iz ovoga svijeta k ocu, kako je ljubio svoje koji bijahu na svijetu, do kraja ih ljubi. 2 I po veèeri kad veæe ðavo bješe metnuo u srce Judi Simonovu Iskariotskome da ga izda, 3 Znajuaei Isus da mu sve otac daje u ruke, i da od Boga iziðe, i k Bogu ide, 4 Ustade od veèere, i skide svoje haljine, i uze ubrus te se zapreže; 5 Potom usu vodu u umivaonicu, i poèe prati noge uèenicima i otirati ubrusom kojijem bješe zapregnut. 6 Onda doðe k Simonu Petru, i on mu reèe: Gospode! zar ti moje noge da opereš? 7 Isus odgovori i reèe mu: što ja èinim ti sad ne znaš, ali æeš poslije doznati. 8 Reèe mu Petar: nikad ti neæeš oprati mojijeh nogu. Isus mu odgovori: ako te ne operem nemaš dijela sa mnom. (aiōn g165) 9 Reèe mu Simon Petar: Gospode! ne samo noge moje, nego i ruke i glavu. 10 Isus mu reèe: opranome ne treba do samo noge oprati, jer je sav èist; i vi ste èisti, ali ne svi. 11 Jer znadijaše izdajnika svojega, zato reèe: nijeste svi èisti. 12 A kad im opru noge, uze haljine svoje, i sjedavši opet za trpezu reèe im: znate li što ja uèinih vama? 13 Vi zovete mene uèiteljem i Gospodom; i pravo velite: jer jesam. 14 Kad dakle ja oprah vama noge Gospod i uèitelj, i vi ste dužni jedan drugome prati noge. 15 Jer ja vam dadoh ugled da i vi tako èinite kao što ja vama uèinih. 16 Zaista, zaista vam kažem: nije sluga veæi od gospodara svojega, niti je poslanik veæi od onoga koji ga je poslao. 17 Kad ovo znate, blago vama ako ga izvršujete. 18 Ne govorim za sve vas, jer ja znam koje izbrah; nego da se zbude pismo: koji sa mnom hleb jede podiže petu svoju na me. 19 Sad vam kažem prije nego se zbude, da, kad se zbude, vjerujete da sam ja. 20 Zaista, zaista vam kažem: koji prima onoga koga pošljem mene prima; a ko prima mene prima onoga koji me posla. 21 Rekavši ovo Isus posta žalostan u duhu, i posvjedoèi i reèe: zaista, zaista vam kažem: jedan između vas izdaæe me. 22 Onda se uèenici zgliedahu meðu sobom, i èuðahu se za koga govori. 23 A jedan od uèenika njegovijeh, kojega Isus ljubljaše, sjedaše za trpezom na krilu Isusovu. 24 Onda namaže na njega Simon Petar da zapita ko bi to bio za koga govori. 25 A on leže na prsi Isusove i reèe mu: Gospode! ko je to? 26 Isus

odgovori: onaj je kome ja umoèivši zalogaj dam. I umoèivši zalogaj daje Judi Simonovu Iskariotskome. 27 I po zalogaju tada uðe u njega sotona. Onda mu reèe Isus: šta èiniš èini brže. 28 A ovo ne razumje niko od onijeh što sjeðahu za trpezom zašto mu reèe. 29 A neki mišljahu, buduæi da u Jude bješe kesa, da mu Isus reèe: kupi što treba za praznik; ili da da što siromašnima. 30 A on uzevši zalogaj odmah iziðe; a bješe noæ. 31 Kad on iziðe, onda Isus reèe: sad se proslavi sin èovjeèij, i Bog se proslavi u njemu. 32 Ako se Bog proslavi u njemu, i Bog æe njega proslaviti u sebi, i odmah æe ga proslaviti. 33 Djeèice! još sam malo s vama; tražiæete me, i kao što rekoh Judejcima: kuda ja idem vi ne možete doæi, i vama govorim sad. 34 Novu vam zapovijest dajem da ljubite jedan drugoga, kao što ja vas ljubih, da se i vi ljubite meðu sobom. 35 Po tom æe svi poznati da ste moji uèenici ako uzimate ljubav meðu sobom. 36 Reèe mu Simon Petar: Gospode! kuda ideš? Isus mu odgovori: kuda ja idem ne možeš sad iæi za mnom, ali æeš poslije poæi za mnom. 37 Petar mu reèe: Gospode! zašto sad ne mogu iæi za tobom? dušu æu svoju položiti za te. 38 Odgovori mu Isus: dušu li æeš svoju položiti za me? Zaista, zaista ti kažem: neæe pijetao zapjevati dok me se triput ne odreèeš.

14 Da se ne plaši srce vaše, vjerujte Boga, i mene vjerujte. 2 Mnogi su stanovi u kuæi oca mojega. A da nije tako, kazao bih vam: idem da vam pripravim mjesto. 3 I kad otidem i pripravim vam mjesto, opet æu doæi, i uzeæu vas k sebi da i vi budete gdje sam ja. 4 I kuda ja idem znate, i put znate. 5 Reèe mu Toma: Gospode! ne znamo kuda ideš; i kako možemo put znati? 6 Isus mu reèe: ja sam put i istina i život; niko neæe doæi k ocu do kroza me. 7 Kad biste mene znali onda biste znali i oca mojega; i otsele poznajete ga, i vidjeste ga. 8 Reèe mu Filip: Gospode! pokaži nam oca, i biæe nam dosta. 9 Isus mu reèe: toliko sam vrijeme s vama i nijesi me poznao, Filipe? koji vidje mene, vidje oca; pa kako ti govoriš: pokaži nam oca? 10 Zar ne vjeruješ da sam ja u ocu i otac u meni? Rijeèi koje vam ja govorim ne govorim od sebe; nego otac koji stoji u meni on tvori djela. 11 Vjerujte meni da sam ja u ocu i otac u meni; ako li meni ne vjerujete, vjerujte mi po tijem djelima. 12 Zaista, zaista vam kažem: koji vjeruje mene, djela koja ja tvorim i on æe tvoriti, i veæa æe od ovijeh

tvoriti: jer ja idem k ocu svojemu; 13 I šta god zaištete u oca u ime moje, ono æu vam uèiniti, da se proslavi otac u sinu. 14 I ako što zaištete u ime moje, ja æu uèiniti. 15 Ako imate ljubav k meni, zapovijesti moje držite. 16 I ja æu umoliti oca, i daæe vam drugoga utješitelja da bude s vama vavijek: (aiōn g165) 17 Duha istine, kojega svijet ne može primiti, jer ga ne vidi niti ga poznaje; a vi ga poznajete, jer u vama stoji, i u vama æe biti. 18 Neæu vas ostaviti sirotne; doæi æu k vama. 19 Još malo i svijet mene više neæe vidjeti; a vi æete me vidjeti; jer ja živim, i vi æete živjeti. 20 U onaj æete vi dan doznati da sam ja u ocu svojemu, i vi u meni, i ja u vama. 21 Ko ima zapovijesti moje i drži ih on je onaj što ima ljubav k meni; a koji ima ljubav k meni imaæe k njemu ljubav otac moj; i ja æu imati ljubav k njemu, i javiæu mu se sam. 22 Reèe mu Juda, ne Iskariotski: Gospode! šta je to da æeš se nama javiti a ne svijetu? 23 Isus odgovori i reèe mu: ko ima ljubav k meni, držaæe rijeèe moju; i otac moj imaæe ljubav k njemu: i k njemu æemo doæi, i u njega æemo se staniti. 24 Koji nema ljubavi k meni ne drži mojih rijeèi; a rijeè što èujete nije moja nego oca koji me posla. 25 Ovo vam kazah dok sam s vama. 26 A utješitelj Duh sveti, kojega æe otac poslati u ime moje, on æe vas nauèiti svemu i napomenuæe vam sve što vam rekoh. 27 Mir vam ostavljam, mir svoj dajem vam: ne dajem vam ga kao što svijet daje, da se ne plaši srce vaše, i da se ne boji. 28 Èuste da vam ja kazah: idem, i doæi æu k vama. Kad biste imali ljubav k meni, onda biste se obradovali što rekoh: idem k ocu; jer je otac moj veæi od mene. 29 I sad vam kazah, prije dok se nije zbililo, da vjerujete kad se zbude. 30 Veæ neæu mnogo govoriti s vama; jer ide knez ovoga svijeta, i u meni nema ništa. 31 Nego da vidi svijet da imam ljubav k ocu, i kao što mi zapovjedi otac onako tvorim. Ustanite, hajdemo odavde.

15 Ja sam pravi èokot, i otac je moj vinogradar; 2 Svaku lozu na meni koja ne raða roda otsjeæi æe je; i svaku koja raða rod oèištæe je da više roda rodi. 3 Vi ste veæ oèištæeni rijeèju koju vam govorih. 4 Budite u meni i ja æu u vama. Kao što loza ne može roda roditi sama od sebe ako ne bude na èokotu, tako i vi ako u meni ne budete. 5 Ja sam èokot a vi loze: i koji bude u meni i ja u njemu on æe roditi mnogi rod: jer bez mene ne možete èiniti ništa. 6

Ko u meni ne ostane izbaciaæe se napolje kao loza, i osušiæe se, i skupiaæe je, i u oganj baciti, i spaliti. 7 Ako ostanete u meni i rijeèi moje u vama ostanu, šta god hoæete ištite, i biæe vam. 8 Tijem æe se otac moj proslaviti, da rod mnogi rodite; i biæete moji uèenici. 9 Kao što otac ima ljubav k meni, i ja imam ljubav k vama; budite u ljubavi mojoj. 10 Ako zapovijesti moje uzdržite ostaæete u ljubavi mojoj, kao što ja održah zapovijesti oca svojega i ostajem u ljubavi njegovoj. 11 Ovo vam kazah, da radost moja u vama ostane i radost vaša se ispuni. 12 Ovo je zapovijest moja da imate ljubav među sobom, kao što ja imadah ljubav k vama. 13 Od ove ljubavi niko veæe nema, da ko dušu svoju položi za prijatelje svoje. 14 Vi ste prijatelji moji ako tvorite što vam ja zapovijedam. 15 Više vas ne nazivam slugama; jer sluga ne zna šta radi gospodar njegov: nego vas nazvah prijateljima; jer vam sve kazah što èuh od oca svojega. 16 Vi mene ne izbraste, nego ja vas izbrah, i postavih vas da vi idete i rod rodite; i da vaš rod ostane, da što god zaištete u oca u ime moje da vam da. 17 Ovo vam zapovijedam da imate ljubav među sobom. 18 Ako svijet na vas uzmrzi, znajte da na mene omrznu prije vas. 19 Kad biste bili od svijeta, onda bi svijet svoje ljubio: a kako nijeste od svijeta, nego vas ja od svijeta izbrah, zato mrzi na vas svijet. 20 Opominjte se rijeèi koju vam ja rekoh: nije sluga veæi od gospodara svojega. Ako mene izgnaše, i vas æe izgnati; ako moju rijeè održaše, i vašu æe održati. 21 Ali sve æe vam ovo èiniti za ime moje, jer ne poznaju onoga koji me posla. 22 Da nijesam bio došao i govorio im ne bi grijeha imali; a sad izgovora neæe imati za grijeh svoj. 23 Koji mrzi na mene i na oca mojega mrzi. 24 Da nijesam bio djela tvorio među njima kojih niko drugi ne tvori, ne bi grijeha imali: a sad i vidješe, i omrznuše na mene i na oca mojega. 25 Ali da se zbude rijeè napisana u zakonu njihovom: omrznuše na mene ni za što. 26 A kad dođe utješitelj, koga æu vam poslati od oca, Duh istine, koji od oca izlazi, on æe svjedoèiti za mene. 27 A i vi æete svjedoèiti, jer ste od poèetka sa mnom.

16 Ovo vam kazah da se ne sablaznite. 2 Izgoniaæe vas iz zbornica; a doæi æe vrijeme kad æe svaki koji vas ubije misliti da Bogu službu èini. 3 I ovo æe èiniti, jer ne poznaše oca ni mene. 4 Nego vam ovo kazah kad dođe vrijeme da se opomenete ovoga

da vam ja kazah; a isprva ne kazah vam ovo, jer bijah s vama. 5 A sad idem k onome koji me posla, i niko me od vas ne pita: kuda ideš? 6 Nego što vam ovo kazah žalosti napuni se srce vaše. 7 Nego vam ja istinu govorim: bolje je za vas da ja idem: jer ako ja ne idem, utješitelj neæe doæi k vama; ako li idem, poslaæu ga k vama. 8 I kad on doðe pokaraæe svijet za grijeh, i za pravdu, i za sud: 9 Za grijeh dakle što ne vjeruju mene; 10 A za pravdu što idem k ocu svojemu; i više me neæete vidjeti; 11 A za sud što je knez ovoga svijeta osuđen. 12 Još vam mnogo imam kazati; ali sad ne možete nositi. 13 A kad doðe on, Duh istine, uputiæe vas na svaku istinu; jer neæe od sebe govoriti, nego æe govoriti što èuje, i javiæe vam što æe biti unapredak. 14 On æe me proslaviti, jer æe od mojega uzeti, i javiæe vam: 15 Sve što ima otac moje je: zato rekoh da æe od mojega uzeti, i javiti vam. 16 Još malo, i neæete me vidjeti, i opet malo, pa æete me vidjeti: jer idem k ocu. 17 A neki od uèenika njegovijeh rekoše meðu sobom: šta je to što nam kaæe: još malo, i neæete me vidjeti; i opet malo pa æete me vidjeti; i: ja idem k ocu? 18 Govorahu dakle: šta je to što govori: malo? ne znamo šta govori. 19 A Isus razumje da šæadijahu da ga zapitaju, pa im reèe: zato li se zapitujete meðu sobom što rekoh: još malo i neæete me vidjeti, i opet malo pa æete me vidjeti? 20 Zaista, zaista vam kaæem da æete vi zaplakati i zaridati, a svijet æe se radovati; i vi æete žalosni biti, ali æe se vaša žalost okrenuti na radost. 21 Žena kad raða trpi muku; jer doðe èas njezin: ali kad rodi dijete, više se ne opominje žalosti od radosti, jer se rodi èovjek na svijet. 22 Tako i vi dakle imate sad žalost; ali æu vas opet vidjeti, i radovaæe se srce vaše, i vaše radosti niko neæe uzeti od vas; 23 I u onaj dan neæete me pitati ni za što. Zaista, zaista vam kaæem da što god uzištete u oca u ime moje, daæe vam. 24 Doslije ne iskaste ništa u ime moje; ištite i primiaæete, da radost vaša bude ispunjena. 25 Ovo vam govorih u prièama; ali æe doæi vrijeme kad vam više neæu govoriti u prièama, nego æu vam upravo javiti za oca. 26 U onaj æete dan u ime moje zaiskati, i ne velim vam da æu ja umoliti oca za vas; 27 Jer sam otac ima ljubav k vama kao što vi imaste ljubav k meni, i vjerovaste da ja od Boga iziðoh. 28 Iziðoh od oca, i doðoh na svijet; i opet ostavljam svijet, i idem k ocu. 29 Rekoše mu uèenici njegovi:

eto sad upravo govoriš, a prièe nikakve ne govoriš. 30 Sad znamo da sve znaš, i ne treba ti da te ko pita. Po tome vjerujemo da si od Boga iziðao. 31 Isus im odgovori: zar sad vjerujete? 32 Evo ide èas, i veæ je nastao, da se razbjegnute svaki na svoju stranu i mene sama ostavite; ali nijesam sam, jer je otac sa mnom. 33 Ovo vam kazah, da u meni mir imate. U svijetu æete imati nevolju; ali ne bojte se, jer ja nadvladah svijet.

17 Ovo govori Isus, pa podiæe oèi svoje na nebo i reèe: oèe! doðe èas, proslavi sina svojega, da i sin tvoj proslavi tebe; 2 Kao što si mu dao vlast nad svakijem tijelom da svemu što si mu dao da Ÿivot vjeèni. (aiðnios g166) 3 A ovo je Ÿivot vjeèni da poznaju tebe jedinoga istinoga Boga, i koga si poslao Isusa Hrista. (aiðnios g166) 4 Ja tebe proslavih na zemlji: posao svrših koji si mi dao da radim. 5 I sad proslavi ti mene, oèe, u tebe samoga slavom koju imadoh u tebe prije nego svijet postade. 6 Ja javih ime tvoje ljudima koje si mi dao od svijeta; tvoji bijahu pa si ih meni dao, i tvoju rijeè odræaše. 7 Sad razumješe da je sve što si mi dao od tebe. 8 Jer rijeèi koje si dao meni dadoh im; i oni primiše, i poznadoše istinito da od tebe iziðoh, i vjerovaše da si me ti poslao. 9 Ja se za njih molim: ne molim se za sav) svijet, nego za one koje si mi dao, jer su tvoji. 10 I moje sve je tvoje, i tvoje moje; i ja se proslavih u njima. 11 I više nijesam na svijetu, a oni su na svijetu, a ja idem k tebi. Oèe sveti! saèuvaj ih u ime svoje, one koje si mi dao, da budu jedno kao i mi. 12 Dok bijah s njima na svijetu, ja ih èuvah u ime tvoje; one koje si mi dao saèuvah, i niko od njih ne pogibe osim sina pogibli, da se zbude pismo. 13 A sad k tebi idem, i ovo govorim na svijetu, da imaju radost moju ispunjenu u sebi. 14 Ja im dadoh rijeè tvoju; i svijet omrznu na njih, jer nijesu od svijeta, kao ni ja što nijesam od svijeta. 15 Ne molim te da ih uzmeš sa svijeta, nego da ih saèuvaš oda zla. 16 Od svijeta nijesu, kao ni ja što nijesam od svijeta. 17 Osveti ih istinom svojom: rijeè je tvoja istina. 18 Kao što si ti mene poslao u svijet, i ja njih poslao u svijet. 19 Ja posveæujem sebe za njih, da i oni budu osveæeni istinom. 20 Ne molim pak samo za njih, nego i za one koji me uzvjeruju njihove rijeèi radi; 21 Da svi jedno budu, kao ti, oèe, što si u meni i ja u tebi; da i oni u nama jedno budu, da i svijet vjeruje da si me ti poslao. 22 I slavu koju si mi dao ja

dadoh njima, da budu jedno kao mi što smo jedno. 23 Ja u njima i ti u meni: da budu sasvim ujedno, i da pozna svijet da si me ti poslao i da si imao ljubav k njima kao i k meni što si ljubav imao. 24 Oèe! hoæu da i oni koje si mi dao budu sa mnom gdje sam ja; da vide slavu moju koju si mi dao, jer si imao ljubav k meni prije postanja svijeta. 25 Oèe pravedni! svijet tebe ne pozna, a ja te poznah, i ovi poznaše da si me ti poslao. 26 I pokazah im ime tvoje, i pokazæu: da ljubav kojom si mene ljubio u njima bude, i ja u njima.

18 I rekavši ovo Isus iziðe s uèenicima svojijem preko potoka Kedrona gdje bješe vrt, u koji uðe on i uèenici njegovi. 2 A Juda izdajnik njegov znadijaše ono mjesto; jer se Isus èesto skupljaše ondje s uèenicima svojijem. 3 Onda Juda uze èetu i od glavara sveštenikijeh i fariseja momke, i doðe onamo s fenjerima i sa svijæama i s oružjem. 4 A Isus znajuæi sve što æe biti od njega iziðe i reèe im: koga tražite? 5 Odgovoriše mu: Isusa Nazareæanina. Isus im reèe: ja sam. A s njima stajaše i Juda koji ga izdavaše. 6 A kad im reèe: ja sam; izmakoše se natrag i popadaše na zemlju. 7 Onda ih opet zapita Isus: koga tražite? A oni rekoše: Isusa Nazareæanina. 8 Isus im odgovori: kazah vam da sam ja. Ako dakle mene tražite, ostavite ove nek idu. 9 Da se izvrši rijeè što reèe: ne izgubih nijednoga od onijeh koje si mi dao. 10 A Simon Petar imaše nož, pa ga izvadi i udari slugu poglavara sveštenikoga, i otsijeèe mu desno uho. A sluzi bješe ime Malho. 11 Onda reèe Isus Petru: zadjeni nož u nožnice. Èašu koju mi dade otac zar da je ne pijem? 12 A èeta i vojvoda i momci Jevrejski uhvatiše Isusa i svezaše ga, 13 I odvedoše ga najpre Ani, jer bješe tast Kajafi, koji bješe poglavar svešteniki one godine. 14 A Kajafa bješe onaj što dade svjet Judejcima da je bolje da umre jedan èovjek nego narod da propadne. 15 Za Isusom pak iðaše Simon Petar i drugi uèenik; a uèenik onaj bješe poznat kod poglavara sveštenikoga, i uðe s Isusom u dvor poglavara sveštenikoga; 16 A Petar stajaše napolju kod vrata. Onda iziðe onaj uèenik što bješe poznat kod poglavara sveštenikoga i reèe vratarici te uvede Petra. 17 Onda reèe sluškinja vratarica Petru: da nijesi i ti uèenik ovoga èovjeka? On reèe: nijesam. 18 A sluge i momci bijahu naložili oganj i stajahu te se grijahu, jer bješe zima; a i Petar stajaše s njima i grijaše se. 19 Poglavar pak svešteniki zapita Isusa

za uèenike njegove i za njegovu nauku. 20 Isus mu odgovori: ja govorih javno svijetu, ja svagda uèih u zbornici i u crkvi, gdje se svagda skupljaju Judejci, i ništa tajno ne govorih. 21 Što pitaš mene? Pitaj one koji su slušali šta sam im govorio; evo ovi znadu šta sam ja govorio. 22 A kad on ovo reèe, jedan od momaka koji stajahu ondje udari Isusa po obrazu, i reèe: zar tako odgovaraš poglavaru sveštenikome? 23 Isus mu odgovori: ako zlo rekoš, dokaži da je zlo; ako li dobro, zašto me biješ? 24 I Ana posla ga svezana Kajafi poglavaru sveštenikome. 25 A Simon Petar stajaše i grijaše se. Onda mu rekoše: da nijesi i ti od uèenika njegovijeh? A on se odreèe i reèe: nijesam. 26 Reèe jedan od slugu poglavara sveštenikoga koji bješe roðak onome što mu Petar otsijeèe uho: ne vidjeh li ja tebe u vrtu s njim? 27 Onda se Petar opet odreèe; i odmah pijetao zapjeva. 28 A Isusa povedoše od Kajafe u sudnicu. Ali bješe jutro, i oni ne uðoše u sudnicu da se ne bi opoganili, nego da bi mogli jesti pashu. 29 Onda Pilat iziðe k njima napolje i reèe: kakovu krivicu iznosite na ovoga èovjeka? 30 Odgovoriše mu i rekoše: kad on ne bi bio zloèinac ne bismo ga predali tebi. 31 A Pilat im reèe: uzmite ga vi i po zakonu svojemudite mu. A Jevreji mu rekoše: mi ne smijemo nikoga pogubiti. 32 Da se zbude rijeèe Isusova koju reèe kazujuæi kakvom æe smrti umrijeti. 33 Onda uðe Pilat opet u sudnicu, i dozva Isusa, i reèe mu: ti si car Judejski? 34 Isus mu odgovori: govoriš li ti to sam od sebe, ili ti drugi kazaše za mene? 35 Pilat odgovori: zar sam ja Jevrejin? Rod tvoj i glavari svešteniki predaše te meni; šta si uèinio? 36 Isus odgovori: carstvo moje nije od ovoga svijeta; kad bi bilo od ovoga svijeta carstvo moje, onda bi sluge moje branile da ne bih bio predan Jevrejima; ali carstvo moje nije odavde. 37 Onda mu reèe Pilat: daklem si ti car? Isus odgovori: ti govoriš da sam ja car. Ja sam za to roðen, i zato doðoh na svijet da svjedoèim istinu. I svaki koji je od istine sluša glas moj. 38 Reèe mu Pilat: šta je istina? I ovo rekavši iziðe opet k Jevrejima, i reèe im: ja nikakve krivice ne nalazim na njemu. 39 A u vas je obièaj da vam jednoga pustim na pashu, hoæete li dakle da vam pustim cara Judejskoga? 40 Onda svi povikaše opet govoreæi: ne ovoga, nego Varavu. A Varava bješe hajduk.

19 Tada dakle Pilat uze Isusa i šiba ga. **2** I vojnici spletavši vijenac od trnja metnuše mu na glavu, i obukoše mu skerletnu haljinu, **3** I govorahu: zdravo, care Judejski! i bijahu ga po obrazima. **4** Onda Pilat iziđe opet napolje, i reče im: evo ga izvodim k vama napolje, da vidite da na njemu ne nalazim nikakve krivice. **5** A Isus iziđe napolje pod vijencem od trnja i u skerletnoj haljini. I reče im Pilat: evo èovjeka! **6** A kad ga vidješe glavari sveštenički i momci, povikaše govoreæi: raspi ga, raspi. Pilat im reče: uzmite ga vi i raspnite, jer ja ne nalazim na njemu krivice. **7** Odgovoriše mu Jevreji: mi imamo zakon i po zakonu našem valja da umre, jer naèini sebe sinom Božijim. **8** Kad dakle Pilat èu ovu rijeè, poboja se veæma. **9** I opet uđe u sudnicu, i reče Isusu: odakle si ti? A Isus mu ne dade odgovora. **10** A Pilat mu reče: zar meni ne govoriš? ne znaš li da imam vlast raspiti te, i vlast imam pustiti te? **11** Isus odgovori: ne bi imao vlasti nikakve nada mnom kad ti ne bi bilo dano odozgo; zato onaj ima veæi grijeh koji me predade tebi. **12** Od tada gledaše Pilat da ga pusti. Ali Jevreji vikahu govoreæi: ako ovoga pustiš nijesi prijatelj æesaru. Svaki koji sebe carem gradi protivi se æesaru. **13** Pilat dakle èuvši ovu rijeè izvede Isusa napolje, i sjede na sudijnsku stolicu na mjestu koje se zove kaldrma a Jevrejski Gavata. **14** A bješe petak uoèi pashe oko šestoga sahata; i Pilat reče Jevrejima: evo car vaš. **15** A oni vikahu: uzmi, uzmi, raspi ga. Pilat im reče: zar cara vašega da razapnem? Odgovoriše glavari sveštenički: mi nemamo cara osim æesara. **16** Tada im ga dakle predade da se razapne. A oni uzeše Isusa i odvedoše. **17** I noseæi krst svoj iziđe na mjesto koje se zove košturnica a Jevrejski Golgota. **18** Ondje ga razapeše, i s njim drugu dvojicu s jedne i s druge strane, a Isusa u srijedi. **19** Pilat pak napisao i natpis i metnu na krst; i bješe napisano: Isus Nazareæanin car Judejski. **20** I onaj natpis èitaše mnogi od Jevreja; jer mjesto bješe blizu grada gdje razapeše Isusa; i bješe napisano Jevrejski, Grèki, Latinski. **21** A Jevrejski glavari sveštenički govorahu Pilatu: ne piši: car Judejski, nego da sam reèe: ja sam car Judejski. **22** Pilat odgovori: što pisah pisah. **23** A vojnici kad razapeše Isusa uzeše njegove haljine i naèiniše èetiri dijela, svakome vojniku po dijel, i dolamu; a dolama ne bješe šivena nego izatkana sva s vrha do dna. **24** Onda rekoše među sobom:

da je ne deremo, nego da bacimo kocke za nju kome æe dopasti. Da se zbude pismo koje govori: razdijeliše haljine moje među sobom, i za dolamu moju baciše kocke. Vojnici dakle tako uèiniše. **25** A stajahu kod krsta Isusova mati njegova, i sestra matere njegove Marija Kleopova, i Marija Magdalena. **26** A Isus vidjevši mater i uèenika koga ljubljaše gdje stoji reèe materi svojoj: ženo! eto ti sina! **27** Potom reèe uèeniku: eto ti matere! I od onoga èasa uze je uèenik k sebi. **28** Potom znajuæi Isus da se veæ sve svršši, da se zbude pismo reèe: žedan sam. **29** Ondje stajaše sud pun octa; a oni napuniše sunđer octa, i nataknuvši na trsku, prinesoše k ustima njegovijem. **30** A kad primi Isus ocat reèe: svršši se. I preklonivši glavu predade duh. **31** A buduæi da bješe petak, pa da ne bi tijela ostala na krstu u subotu jer bijaše veliki dan ona subota Jevreji moliše Pilata da im prebiju golijeni pa da ih skinu. **32** Onda dođoše vojnici, i prvome dakle prebiše golijeni i drugome raspetome s njim. **33** A došavši na Isusa, kad ga vidješe da je veæ umro, ne prebiše mu golijeni; **34** Nego jedan od vojnika probode mu rebra kopljem; i odmah iziđe krv i voda. **35** I onaj što vidje posvjedoèi, i svjedoèanstvo je njegovo istinito; i on zna da istinu govori da vi vjerujete. **36** Jer se ovo dogodi da se zbude pismo: kost njegova da se ne prelomi. **37** I opet drugo pismo govori: pogledaæe onoga koga probodoše. **38** A potom Josif iz Arimateje, koji bješe uèenik Isusov ali kradom od straha Jevrejskoga, moli Pilata da uzme tijelo Isusovo, i dopusti Pilat. Onda dođe i uze tijelo Isusovo. **39** A dođe i Nikodim, koji prije dolazi k Isusu noæu, i donese pomiješane smirne i aloja oko sto litara. **40** I uzeše tijelo Isusovo, i obaviše ga platnom s mirisima, kao što je obièaj u Jevreja da ukopavaju. **41** A bijaše blizu onoga mjesta gdje bješe razapet, vrt, i u vrtu grob nov, u koji niko nikad ne bješe metnut. **42** Ondje dakle petka radi Jevrejskoga, jer bješe blizu grob, metnuše Isusa.

20 A u prvi dan nedjelje dođe Marija Magdalena na grob rano, još dok se ne bješe rasvanulo, i vidje da je kamen odvaljen od groba. **2** Onda otrèa, i dođe k Simonu Petru i k drugom uèeniku koga ljubljaše Isus, i reèe im: uzeše Gospoda iz groba; i ne znamo gdje ga metnuše. **3** A Petar iziđe i drugi uèenik, i pođoše ka grobu. **4** Trèahu pak oba zajedno, i drugi uèenik trèaše brže od Petra, i dođe prije ka grobu. **5**

I nadvirivši se vidje haljine gdje leže; ali ne uđe. **6** Bog moj. **29** Isus mu reèe: pošto me vidje vjerovao si; blago onima koji ne vidješe i vjerovalaše. **30** A i mnoga druga èudesu uèini Isus pred uèenicima svojijem koja nijesu pisana u knjizi ovoj. **31** A ova se napisala, da vjerujete da Isus jest Hristos sin Božij, i da vjerujuæi imate život u ime njegovo.

21 Poslije toga opet se javi Isus uèenicima svojijem na moru Tiverijadskom. A javi se ovako: **2** Bijahu zajedno Simon Petar i Toma koji se zvaše Blizanac, i Natanailo iz Kane Galilejske, i sinovi Zevedejevi, i druga dvojica od uèenika njegovijeh. **3** Reèe im Simon Petar: idem da lovim ribu. Rekoše mu: idemo i mi s tobom. Onda iziðoše i odmah sjedoše u laðu, i onu noæ ne uhvatiše ništa. **4** A kad bi jutro, stade Isus na brijegu; ali uèenici ne poznaše da je Isus. **5** A Isus im reèe: djeco! eda što imate za jelo? Odgovoriše mu: nemamo. **6** A on im reèe: bacite mrežu s desne strane laðe, i naæi æete. Onda baciše, i veæ ne mogahu izvuaei je od mnoštva ribe. **7** Onda uèenik onaj koga ljubijaše Isus reèe Petru: to je Gospod. A Simon Petar kad èu da je Gospod, zapreže se košuljom, jer bješe go, i skoèi u more. **8** A drugi uèenici doðoše na laði, jer ne bješe daleko od zemlje nego oko dvjesta lakata, vukuæi mrežu s ribom. **9** Kad dakle izljezoše na zemlju, vidješe oganj naložen, i na njemu metnutu ribu i hljeb. **10** Isus im reèe: prinesite od ribe što sad uhvatiste. **11** A Simon Petar uđe i izvuae mrežu na zemlju punu velikijeh riba sto i pedeset i tri; i od tolikoga mnoštva ne prodrije se mreža. **12** Isus im reèe: hodite objedujte. A nijedan od uèenika ne smedijaše da ga pita: ko si ti? videæi da je Gospod. **13** A dođe i Isus, i uze hljeb, i dade im, tako i ribu. **14** Ovo se veæ treæi put javi Isus uèenicima svojijem pošto ustade iz mrtvijeh. **15** A kad objedovaše, reèe Isus Simonu Petru: Simone Jonin! ljubiš li me veæama nego ovi? Reèe mu: da, Gospode! ti znaš da te ljubim. Reèe mu Isus: pasi jaganjce moje. **16** Reèe mu opet drugom: Simone Jonin! ljubiš li me? Reèe mu: da, Gospode! ti znaš da te ljubim. Reèe mu Isus: pasi ovce moje. **17** Reèe mu treæom: Simone Jonin! ljubiš li me? A Petar posta žalostan što mu reèe treæom: ljubiš li me? i reèe mu: Gospode! ti sve znaš, ti znaš da te ljubim. Reèe mu Isus: pasi ovce moje. **18** Zaista, zaista ti kažem: kad si bio mlad, opasivao si se sam i hodio si kuda si htio; a kad ostariš, širiæeš ruke svoje i drugi æe te opasati

i odvesti kuda neæeš. 19 A ovo reèe pokazujuæi kakom æe smrti proslaviti Boga. I rekavši ovo reèe mu: hajde za mnom. 20 A Petar obazrevši se vidje gdje za njim ide onaj uèenik koga Isus ljubljaše, koji i na veèeri leže na prsi njegove i reèe: Gospode! ko je taj koji æe te izdati? 21 Vidjevši Petar ovoga reèe Isusu: Gospode! a šta æe ovaj? 22 Isus mu reèe: ako hoæu da on ostane dok ja ne doðem, šta je tebi do toga? Ti hajde za mnom. 23 Onda iziðe ova rijeè meðu braæom da onaj uèenik neæe umrijeti; ali Isus ne reèe njemu da neæe umrijeti, nego: ako hoæu da ostane dok ja ne doðem, što je tebi do toga? 24 Ovo je onaj uèenik koji svjedoèi za ovo, koji i napisao ovo: i znamo da je svjedoèanstvo njegovo istinito. 25 A ima i drugo mnogo što uèini Isus, koje kad bi se redom popisalo, ni u sami svijet, mislim, ne bi mogle stati napisane knjige. Amin.

*I ja Jovan vidjeh grad sveti, Jerusolim nov, gdje silazi od Boga s neba, pripravljen kao nevjesta
ukrašena mužu svojemu. I euh glas veliki s neba gdje govori: evo skinije Božije među ljudima,
i življeæe s njima, i oni æe biti narod njegov, i sam Bog biæe s njima Bog njihov.*
Apokalipsa 21:2-3

Apokalipsa

19 I poslije ovoga èuh glas veliki naroda mnogoga na nebu gdje govori: aliluja! spasenije i slava i èast i sila Gospodu našem; **2** Jer su istiniti i pravi sudovi njegovi, što je osudio kurvu veliku, koja pokvari zemlju kurvarstvom svojim, i pokajao krv slugu svojijeh od ruke njezine. **3** I drugom rekoše: aliluja! I dim njezin izlažaše va vijek vijeka. (aiōn g165) **4** I padoše dvadeset i èetiri starješine, i èetiri životinje, i pokloniše se Bogu koji sjedaše na prijestolu, govoreæi: amin, aliluja! **5** I glas iziðe od prijestola koji govori: hvalite Boga našega sve sluge njegove, i koji ga se bojite, i mali i veliki. **6** I èuh kao glas naroda mnogoga, i kao glas voda mnogijeh, i kao glas gromova jakijeh, koji govore: aliluja! jer caruje Gospod Bog svedržitelj. **7** Da se radujemo i veselimo, i da damo slavu njemu; jer doðe svadba jagnjetova, i žena njegova pripravila se; **8** I dano joj bi da se obuèe u svilu èistu i bijelu: jer je svila pravda svetijeh. **9** I reèe mi: napiši: blago onima koji su pozvani na veèeru svadbe jagnjetove. I reèe mi: ove su rijeèi istinite Božije. **10** I padnuvši pred nogama njegovima poklonih mu se; i reèe mi: gle, nemoj, ja sam sluga kao i ti i braæa tvoja koja imaju svjedoèanstvo Isusovo. Bogu se pokloni; jer je svjedoèanstvo Isusovo Duh proroštva. **11** I vidjeh nebo otvoreno, i gle, konj bijel, i koji sjedaše na njemu zove se vjeran i istinit, i sudi po pravdi i vojuje. **12** A oèi su mu kao plamen ognjeni, i na glavi njegovoj krune mnoge, i imaše ime napisano, kojega niko ne zna do on sam. **13** I bješe obuèen u haljinu crvenu od krvi, i ime se njegovo zove: rijeè Božija. **14** I vojske nebeske iðahu za njim na konjima bijelijem, obuèene u svilu bijelu i èistu. **15** I iz usta njegovijeh iziðe maè oštar, da njime pobije neznabošce; i on æe ih pasti s palicom gvozdenom; i on gazi kacu vina srdnje i gnjeva Boga svedržitelja. **16** I ima na haljini i na stegnu svome ime napisano: car nad carevima i gospodar nad gospodarima. **17** I vidjeh jednoga anðela gdje stoji na suncu i povika glasom velikijem govoreæi svima pticama koje lete ispod neba: doðite i skupite se na veliku veèeru Božiju, **18** Da jedete mesa od careva, i mesa od vojvoda, i mesa od junaka, i mesa od konja i od onijeh koji sjede na njima, i mesa od sviju slobodnjaka i robova, i od malijeh i od velikijeh. **19** I vidjeh zvjier i careve zemaljske i vojnike

njihove skupljene da se pobiju s onijem što sjedi na konju i s vojskama njegovijem. **20** I bi uhvaæena zvjier, i s njom lažni prorok koji uèini pred njom znake kojima prevari one koji primiše žig zvjierin i koji se poklanjaju ikoni njezinoj: živi biše baèeni oboje u jezero ognjeno, koje gori sumporom. (Limnē Pyr g3041 g4442) **21** A ostali pobijeni biše maèem onoga što sjedi na konju, koji iziðe iz usta njegovijeh: i sve se ptice nasitiše od mesa njihova.

20 I vidjeh anðela gdje silazi s neba, koji imaše kljuè od bezdana i verige velike u ruci svojoj.

(Abyssos g12) **2** I uhvati aždahu, staru zmiju, koja je ðavo i sotona, i sveza je na hiljadu godina, **3** I u bezdan baci je, i zatvori je, i zapeèati nad njom, da više ne prelašæuje naroda, dok se ne navršì hiljada godina; i potom valja da bude odriješena na malo vremena. (Abyssos g12) **4** I vidjeh prijestole, i sjedaahu na njima, i dade im se sud, i duše isjeèenijeh za svjedoèanstvo Isusovo i za rijeè Božiju, koji se ne pokloniše zvjieri ni ikoni njezinoj, i ne primiše žiga na èelima svojim i na ruci svojoj; i oživlješe i carovaše s Hristom hiljadu godina. **5** A ostali mrtvaci ne oživlješe, dokle se ne svršì hiljada godina. Ovo je prvo vaskrsenje. **6** Blažen je i svet onaj koji ima dijel u prvom vaskrseniju; nad njima druga smrt nema oblasti, nego æe biti sveštenici Bogu i Hristu, i carovaæe s njim hiljadu godina. **7** I kad se svršì hiljada godina, pustiaæe se sotona iz tamnice svoje, **8** I iziaèi æe da vara narode po sva èetiri kraja zemlje, Goga i Magoga, da ih skupi na boj, kojijeh je broj kao pijesak morski. **9** I iziðoše na širinu zemlje, i opkoliše oko svetijeh, i grad ljubazni; i siðe oganj od Boga s neba, i pojede ih. **10** I ðavo koji ih varaše bi baèen u jezero ognjeno i sumporito, gdje je zvjier i lažni prorok; i biæe muèeni dan i noæ va vijek vijeka. (aiōn g165, Limnē Pyr g3041 g4442) **11** I vidjeh veliki bijel prijestol, i onoga što sjedaše na njemu, od èijega lica bježaše nebo i zemlja, i mjesta im se ne naðe. **12** I vidjeh mrtvace male i velike gdje stoje pred Bogom, i knjige se otvoriše; i druga se knjiga otvori, koja je knjiga života; i sud primiše mrtvaci kao što je napisano u knjigama, po djelima svojim. **13** I more dade svoje mrtvace, i smrt i pakao dadoše svoje mrtvace; i sud primiše po djelima svojim. (Hadēs g86) **14** I smrt i pakao baèeni biše u jezero ognjeno. I ovo je druga smrt. (Hadēs g86, Limnē Pyr g3041 g4442) **15** I ko

se ne nađe napisan u knjizi života, baèen bi u jezero ognjeno. (Limnē Pyr g3041 g4442)

21 I vidjeh nebo novo i zemlju novu; jer prvo nebo i prva zemlja proðoše, i mora više nema. 2 I ja Jovan vidjeh grad sveti, Jerusalem nov, gdje silazi od Boga s neba, pripravljen kao nevjesta ukrašena mužu svojemu. 3 I èuh glas veliki s neba gdje govori: evo skinije Božije meðu ljudima, i življeæe s njima, i oni æe biti narod njegov, i sam Bog biæe s njima Bog njihov. 4 I Bog æe otrti svaku suzu od oèiju njihovijeh, i smrti neæe biti više, ni plaèa, ni vike, ni bolesti neæe biti više; jer prvo proðe. 5 I reèe onaj što sjedaše na prijestolu: evo sve novo tvorim. I reèe mi: napiši, jer su ove rijeèi istinite i vjerne. 6 I reèe mi: svrši se. Ja sam alfa i omega, poèetak i svršetak.

Ja æu žednome dati iz izvora vode žive zabadava. 7 Koji pobijedi, dobiæe sve, i biæu mu Bog, i on æe biti moj sin. **8** A strašljivima i nevjernima i poganima i krvnicima, i kurvarima, i vraèarima, i idolopoklonicima, i svima lažama, njima je dijel u jezeru što gori ognjem i sumporom; koje je smrt druga. (Limnē Pyr g3041 g4442)

9 I dođe k meni jedan od sedam anðela koji imahu sedam èaša napunjenijeh sedam zala pošljednijeh, i reèe mi govoreæi: hodi da ti pokažem nevjestu, jagnjetovu ženu. 10 I odvede me u duhu na goru veliku i visoku, i pokaza mi grad veliki, sveti Jerusalem, gdje silazi s neba od Boga, 11 I imaše slavu Božiju; i svjetlost njegova bijaše kao dragi kamen, kao kamen jaspis svijetli, 12 I imaše zid veliki i visok, i imaše dvanaestora vrata, i na vratima dvanaest anðela, i imena napisana, koja su imena dvanaest koljena Izrailjevijeh. 13 Od istoka vrata troja, i od sjevera vrata troja, od juga vrata troja, i od zapada vrata troja. 14 I zid gradski imaše dvanaest temelja, i na njima imena dvanaest apostola jagnjetovijeh. 15 I onaj što govoraše sa mnom, imaše trsku zlatnu da izmjeri grad i vrata njegova i zidove njegove. 16 I grad na èetiri ugla stoji, i dužina je njegova tolika kolika i širina. I izmjeri grad trskom na dvanaest hiljada potkališta: dužina i širina i visina jednaka je. 17 I razmjeri zid njegov na sto i èetdeset i èetiri lakta, po mjeri èovjeèijoj, koja je anðelova. 18 I bješe graða zida njegova jaspis, i grad zlato èisto, kao èisto staklo. 19 I temelji zidova gradskih bijahu ukrašeni svakijem dragijem kamenjem: prvi temelj bijaše jaspis, drugi sapfir, treæi halkidon, èetvrti smaragd, 20 Peti

sardoniks, šesti sard, sedmi hrisolit, osmi viril, deveti topaz, deseti hrisopras, jedanaesti jakint, dvanaesti ametist. 21 I dvanaest vrata, dvanaest zrna bisera: svaka vrata bijahu od jednoga zrna bisera: i ulice gradske bijahu zlato èisto, kao staklo presvijetlo. 22 I crkve ne vidjeh u njemu: jer je njemu crkva Gospod Bog svedržitelj, i jagnje. 23 I grad ne potrebuje sunca ni mjeseca da svijetle u njemu; jer ga slava Božija prosvijetli, i žižak je njegov jagnje. 24 I narodi koji su spaseni hodiæe u vidjelu njegovu, i carevi zemaljski donijeæe slavu i èast svoju u njega. 25 I vrata njegova neæe se zatvorati danju, jer ondje noæi neæe biti. 26 I donijeæe slavu i èast neznabožaca u njega. 27 I neæe u njega uæi ništa pogano, i što èini mrzost i laž, nego samo koji su napisani u životnoj knjizi jagnjeta.

22 I pokaza mi èistu rijeku vode života, bistru kao kristal, koja izlažaše od prijestola Božijega i jagnjetova. 2 Nasred ulica njegovijeh i s obje strane rijeke drvo života, koje raða dvanaest rodova dajuæi svakoga mjeseca svoj rod; i lišæe od drveta bijaše za iscjeljivanje narodima. 3 I više neæe biti nikakve prokletinje; i prijestol Božij i jagnjetov biæe u njemu; i sluge njegove poslužiæe ga, 4 I gledaæe lice njegovo, i ime njegovo biæe na èelima njihovima. 5 I noæi tamo neæe biti, i neæe potrebovati vidjela od žiška, ni vidjela sunèanoga, jer æe ih obasjavati Gospod Bog; i carovaæe va vijek vijeka. (aiðn g165) 6 I reèe mi: ovo su rijeèi vjerne i istinite, i Gospod Bog svetijeh proroka posla anðela svojega da pokaže slugama svojim šta æe biti skoro. 7 Evo æu doæi skoro: blago onome koji drži rijeèi proroštva knjige ove. 8 I ja Jovan vidjeh ovo i èuh; i kad èuh i vidjeh, padoh da se poklonim na noge anðela koji mi ovo pokaza. 9 I reèe mi: gle, nemoj, jer sam i ja sluga kao i ti i braæa tvoja proroci i oni koji drže rijeèi knjige ove. Bogu se pokloni. 10 I reèe mi: ne zapeèaæavaj rijeèi proroštva knjige ove; jer je vrijeme blizu. 11 Ko èini nepravdu, neka èini još nepravdu; i ko je pogan, neka se još pogani; i ko je pravedan, neka još èini pravdu; i ko je svet, neka se još sveti. 12 I evo æu doæi skoro, i plata moja sa mnom, da dam svakome po djelima njegovijem. 13 Ja sam alfa i omega, poèetak i svršetak, prvi i pošljednji. 14 Blago onima koji tvore zapovijesti njegove, da im bude vlast na drvo života, i da uðu na vrata u grad. 15 A napolju su psi i vraèari i kurvari i krvnici i idolopoklonici i svaki

koji ljubi i èini laž. 16 Ja Isus poslah anđela svojega da vam ovo posvjedoèi u crkvama. Ja sam korijen i rod Davidov, i sjajna zvijezda danica. 17 I Duh i nevjesta govore: dođi. I koji èuje neka govori: dođi. I ko je žedan neka dođe, i ko hoæe neka uzme vodu života zabadava. 18 Jer svjedoèim svakome koji èuje rijeèi proroštva knjige ove; ako ko dometne ovome, Bog æe nametnuti na njega zla napisana u knjizi ovoj; 19 I ako ko oduzme od rijeèi knjige proroštva ovoga, Bog æe oduzeti njegov dijel od knjige života, i od grada svetoga, i od onoga što je napisano u knjizi ovoj. 20 Govori onaj koji svjedoèi ovo: da, doæi æu skoro! Amin. Da, dođi, Gospode Isuse. 21 Blagodat Gospoda našega Isusa Hrista sa svima vama. Amin.

66 Stihove

Srpski at AionianBible.org

The Bible is a library of 66 books in the Protestant Canon written by 40 different men over a span of 1,500 years from 1435 BC to 65 AD with one consistent message. From the first page through the last, Jesus. Genesis promised our deliverer is coming, Jesus. Moses said our better prophet is coming, Jesus. Isaiah prophesied our Messiah will be a suffering servant, Jesus. John announced our Anointed One is here, Jesus. Jesus himself testified he is our Lord God, Yahweh. The gospels agree our conqueror of death has risen, Jesus. The Apostles witnessed our victor ascend to his throne in Heaven, Jesus. And Revelation promises Jesus' return for our final judgment. Are you ready? Read the Bible cover to cover at AionianBible.org and answer these questions. How did I get here? Why am I here? How do I determine right or wrong? How can I escape condemnation? What is my destiny? Begin with the primer verses below.

Postanak 9:8 I reëe Bog Noju i sinovima njegovijem s njim, govoreæi: **9:9** A ja evo postavljam zavjet svoj s vama i s vašim sjemenom nakon vas, **9:10** I sa svijem životinjama, što su s vama od ptica, od stoke i od svega zvijerja zemaljskoga što je s vama, sa svaëim što je izašlo iz kovëega, i sa svijem zvijerjem zemaljskim. **9:11** Postavljam zavjet svoj s vama, te otsele neæe nijedno tijelo poginuti od potopa, niti æe više biti potopa da zatre zemlju. **9:12** I reëe Bog: evo znak zavjeta koji postavljam između sebe i vas i svake žive stvari, koja je s vama do vijeka: **9:13** Metnuo sam dugu svoju u oblake, da bude znak zavjeta između mene i zemlje.

Izlazak 14:13 A Mojsije reëe narodu: ne bojte se, stanite pa gledajte kako æe vas Gospod izbaviti danas; jer Misirce koje ste vidjeli danas, neæete ih nigda više vidjeti do vijeka. **14:14** Gospod æe se biti za vas, a vi æete muëati.

Levitski Zakonik 20:26 I biæete mi sveti, jer sam svet ja, Gospod, i odvojih vas od drugih naroda da budete moji.

Brojevi 6:24 Da te blagoslovi Gospod i da te ÷uva! **6:25** Da te obasja Gospod licem svojim i bude ti milostiv! **6:26** Da Gospod obrati lice svoje k tebi i dade ti mir!

Ponovljeni Zakon 18:18 Proroka æu im podignuti između braæe njihove, kao što si ti, i metnuæu rijeëi svoje u usta njegova, i kazivaæe im sve što mu zapovjedim. **18:19** A ko god ne bi poslušao rijeëi mojih, koje æe govoriti u moje ime, od toga æu ja tražiti.

Isus Navin 1:7 Samo budi slobodan i hrabar da držiš i tvoriš sve po zakonu koji ti je zapovjedio Mojsije sluga moj, ne odstupaj od njega ni nadesno ni nalijevo, da bi napredovao kuda god pođeš. **1:8** Neka se ne rastavlja od usta tvojih knjiga ovoga zakona, nego razmišljaj o njemu dan i noæ, da držiš i tvoriš sve kako je u njemu napisano; jer æeš tada biti sreæan na putovima svojim i tada æeš napredovati. **1:9** Nijesam li ti zapovjedio: budi slobodan i hrabar? ne boj se i ne plaši se; jer je s tobom Gospod Bog tvoj kuda god ideš.

Sudije 2:7 I služi narod Gospodu svega vijeka Isusova i svega vijeka starješina koje živješe dugo iza Isusa i koje bijahu vidjele sva velika djela Gospodnja što uëini Izrailju.

Ruta 1:16 Ali Ruta reëe: nemoj me nagovarati da te ostavim i od tebe otidem; jer kuda god ti ideš, idem i ja; i gdje se god ti nastaniš, nastaniæu se i ja; tvoj je narod moj narod, i tvoj je Bog moj Bog. **1:17** Gdje ti umriješ, umrijeæu i ja, i ondje æu biti pogrebena. To neka mi uëini Gospod i to neka mi doda, smrt æe me samo rastaviti s tobom.

1 Samuelova 16:7 Ali Gospod reèe Samuilu: ne gledaj na lice njegovo ni na visinu rasta njegova, jer sam ga odbacio; jer ne gledam na što èovjek gleda: èovjek gleda što je na oèima, a Gospod gleda na srce.

2 Samuelova 7:22 Zato si velik, Gospode Bože, nema takoga kakav si ti; i nema Boga osim tebe, po svemu što èusmo svojim ušima.

1 Kraljevima 2:3 I drži što ti je Gospod Bog tvoj zapovjedio da držiš, hodeæi putovima njegovim i držeæi uredbe njegove i zapovijesti njegove i zakone njegove i svjedoèanstva njegova, kako je napisano u zakonu Mojsijevu, da bi napredovao u svemu što uzradiš i za èim se god okreneš,

2 Kraljevima 22:19 Što je umeknulo srce tvoje, i ponizio si se pred Gospodom kad si èuo šta sam govorio za to mjesto i za stanovnike njegove da æe biti pustoš i prokletinja, i što si razdro haljine svoje i plakao preda mnom, zato i ja usliših tebe, veli Gospod.

1 Dnevnika 29:17 Ali znam, Bože moj, da ti ispituješ srca i što je pravo hoæeš; ja pravijem srcem dragovoljno prinesoh sve ovo, i s radošæu vidjeh narod tvoj koji je ovdje kako ti dragovoljno prinosi.

2 Dnevnika 7:14 I ponizi se narod moj, na koji je prizvano ime moje, i pomole se, i potraže lice moje, i povrate se od zlijev putova svojih, i ja æu tada uslišiti s neba i oprostæu im grijeh njihov, i iscijeliæu zemlju njihovu.

Ezra 7:10 Jer Jezdra bješe upravio srce svoje da istražuje zakon Gospodnji i da ga izvršuje i da uèi Izrailja uredbama i zakonima.

Nehemija 6:3 I poslakh k njima glasnike i poruèih: u poslu sam velikom, zato ne mogu doæi. Jer bi stao posao kad bih ga ostavio da doðem k vama.

Jestira 4:14 Jer ako ti uzmuèiš sada, doæi æe pomoæ i izbavljenje Judejcima s druge strane, a ti i dom oca tvojega poginuæete; i ko zna nijesi li za ovako vrijeme došla do carstva.

Jov 19:25 Ali znam da je živ moj iskupitelj, i na posljedak da æe stati nad prahom.

Psalmi 23:1 Gospod je pastir moj, ništa mi neæe nedostajati. **23:2** Na zelenoj paši pase me, vodi me na tihu vodu. **23:3** Dušu moju oporavlja, vodi me stazama pravednim imena radi svojega. **23:4** Da poðem i dolinom sjena smrtnoga, neæu se bojati zla; jer si ti sa mnom; štap tvoj i palica tvoja tješi me. **23:5** Postavio si preda mnom trpezu na vidiku neprijateljima mojim; namazao si uljem glavu moju, i èaša je moja preopuna. **23:6** Da! dobrota i milost tvoja pratiæe me u sve dane života mojega, i ja æu nastavati u domu Gospodnjem zadugo.

Poslovice 3:5 Uzda se u Gospoda svijem srcem svojim, a na svoj razum ne oslanjaj se. **3:6** Na svijem putovima svojim imaj ga na umu, i on æe upravljati staze tvoje.

Propovednik 3:10 Vidio sam poslove koje je Bog dao sinovima ljudskim da se muèe oko njih. **3:11** Sve je uèinio da je lijepo u svoje vrijeme, i svijet metnuo im je u srce, ali da ne može èovjek dokuèiti djela koja Bog tvori, ni poèetka ni kraja.

Pesma nad pesmama 2:4 Uvede me u kuæu gdje je gozba a zastava mu je ljubav k meni.

Isaija 9:6 Jer nam se rodi dijete, sin nam se daje, kojemu je vlast na ramenu, i ime æe mu biti: divni, savjetnik, Bog silni, otac vjeèni, knez mirni. **9:7** Bez kraja æe rasti vlast i mir na prijestolu Davidovu i u carstvu njegovu da se uredi i utvrdi sudom i pravdom otsada dovijeka. To æe uèiniti revnost Gospoda nad vojskama.

Jeremija 1:4 I doðe mi rijeè Gospodnja govoreæi: **1:5** Prije nego te sazdah u utrobi, znah te; i prije nego izide iz utrobe, posvetih te; za proroka narodima postavih te. **1:6** A ja rekoh: oh, Gospode, Gospode! evo, ne znam govoriti, jer sam dijete. **1:7** A Gospod mi reèe: ne govori: dijete sam; nego idi kuda te god pošljem, i

govori što ti god kažem. **1:8** Ne boj ih se, jer sam ja s tobom da te izbavljam, govori Gospod. **1:9** I pruživši Gospod ruku svoju dotaèe se usta mojih, i reèe mi Gospod: eto, metnuh rijeèi svoje u tvoja usta. **1:10** Vidi, postavljam te danas nad narodima i carstvima da istrebljuješ i obaraš, i da zatireš i raskopavaš, i da gradiš i da sadiš.

Tužbalice **3:21** Ali ovo napominjem srcu svojemu, te se nadam: **3:22** Milost je Gospodnja što ne izgibosmo sasvijem, jer milosrða njegova nije nestalo. **3:23** Ponavlja se svako jutro; velika je vjera tvoja.

Jezekilj **36:26** I daæu vam novo srce, i nov æu duh metnuti u vas, i izvadiaæu kameno srce iz tijela vašega, i daæu vam srce mesno. **36:27** I duh svoj metnuæu u vas, i uèiniæu da hodite po mojim uredbama i zakone moje da držite i izvršujete.

Danilo **3:16** Odgovoriše Sedrah, Misah i Avdenago, i rekoše caru Navuhodonosoru: nije nam trijebe da ti odgovorimo na to. **3:17** Evo, Bog naš, kojemu mi služimo, može nas izbaviti iz peæei ognjene užarene; i izbaviaæe nas iz tvojih ruku, care. **3:18** A i da ne bi, znaj, care, da bogovima tvojim neæemo služiti niti æemo se pokloniti zlatnom liku, koji si postavio.

Osija **6:6** Jer je meni milost mila a ne žrtva, i poznavanje Boga veæma nego žrtva paljenica.

Joil **2:28** I poslije æu izliti duh svoj na svako tijelo, i proricaæe sinovi vaši i kæeri vaše, starci æe vaši sanjati sne, mladiæi æe vaši viðati utvare. **2:29** I na sluge æu i na sluškinje u one dane izliti duh svoj; **2:30** I uèiniæu èudesa na nebu i na zemlji, krv i oganj i pušenje dima. **2:31** Sunce æe se pretvoriti u tamu i mjesec u krv prije nego doðe veliki i strašni dan Gospodnji. **2:32** I svaki koji prizove ime Gospodnje spašæe se; jer æe na gori Sionu i u Jerusalmu biti spasenje, kao što je rekao Gospod, i u ostatku koji pozove Gospod.

Amos **5:24** Nego sud neka teèe kao voda i pravda kao silan potok.

Ovadija **1:15** Jer je dan Gospodnji blizu svijem narodima; kako si èinio, tako æe ti biti, plata æe ti se vratiti na glavu tvoju.

Jona **2:6** Sidoh do krajeva gorskih, prijevnice zemaljske nada mnom su dovijeka; ali ti izvadi život moj iz jame, Gospode Bože moj. **2:7** Kad nestajaše duše moje u meni, pomenuh Gospoda, i molitva moja doðe k tebi, u svetu crkvu tvoju. **2:8** Koji drže lažne taštine, ostavljaju svoju milost. **2:9** A ja æu ti glasom zahvalnijem prinijeti žrtvu, ispuniti što sam zavjetovao; spasenje je u Gospoda.

Mihej **6:8** Pokazao ti je, èovjeèe, što je dobro; i šta Gospod ište od tebe osim da èiniš što je pravo i da ljubiš milost i da hodiš smjerno s Bogom svojim?

Naum **1:2** Bog je revnitelj i Gospod je osvetnik; osvetnik je Gospod i gnjevi se; Gospod se sveti protivnicima svojim, i drži gnjev prema neprijateljima svojim. **1:3** Gospod je spor na gnjev i velike je moæi; ali nikako ne pravda krivca; put je Gospodnji u vohoru i buri, i oblaci su prah od nogu njegovijeh.

Avakum **3:17** Jer smokva neæe cvasti, niti æe biti roda na lozi vinovoj; rod æe maslinov prevariti, i njive neæe dati hrane, ovaca æe nestati iz tora, i goveda neæe biti u oboru. **3:18** Ali æu se ja radovati u Gospodu, veselieæu se u Bogu spasenja svojega. **3:19** Gospod je Gospod (sila) moja, i daæe mi noge kao u košute, i vodiæe me po visinama mojim. Naèelniku pjevaèkom uz žice moje.

Sofonija **3:17** Gospod Bog tvoj, koji je usred tebe, silni, spašæe te; radovaæe ti se veoma, umiriæe se u ljubavi svojoj, veselieæe se tebe radi pjevajuæi.

Agej **1:4** Je li vama vrijeme da sjedite u kuæama svojim obloženijem daskama, a ovaj je dom pust? **1:5** Zato sada ovako veli Gospod nad vojskama: uzmite na um putove svoje. **1:6** Sijete mnogo, a uvozite malo; jedete,

a ne bivajte siti; pijete, a ne napijate se; odijevajte se, a nijedan ne može da se zgrije; i koji zaslužuje novce, meææe ih u prodr̄t tobolac. 1:7 Ovako veli Gospod nad vojskama: uzmite na um putove svoje.

Zaharija 12:10 I izlizaæu na dom Davidov i na stanovnike Jerusalimske duh milosti i molitava, i pogledaæe na mene kojega probodoše; i plakaæe za njim kao za jedincem, i tužiæe za njim kao za prvencem.

Malahija 4:2 A vama, koji se bojite imena mojega, granuæe sunce pravde, i zdravlje æe biti na zracima njegovijem, i izlaziæete i skakaæete kao teoci od jaslata. 4:3 I izgaziæete bezbožnike, jer æe oni biti pepeo pod vašim nogama u dan kad ja uèinim, veli Gospod nad vojskama.

Mateju 28:18 I pristupivši Isus reèe im govoreæi: dade mi se svaka vlast na nebu i na zemlji. 28:19 Idite dakle i nauèite sve narode krsteæi ih va ime oca i sina i svetoga Duha, 28:20 Uèeæi ih da sve drže što sam vam zapovijedao; i evo ja sam s vama u sve dane do svršetka vijeka. Amin. (aiōn g165)

Marku 1:14 A pošto predadoše Jovana, dođe Isus u Galileju propovijedajuæi jevanðelje o carstvu Božijemu 1:15 I govoreæi: iziđe vrijeme i približi se carstvo Božije; pokajte se i vjerujte jevanðelje. 1:16 I hodeæi pokraj mora vidje Simona, i Andriju brata njegova gdje bacaju mreže u more; jer bijahu ribari. 1:17 I reèe im Isus: hajdete za mnom, i uèiniæu vas lovcima ljudskijem. 1:18 I odmah ostavivši mreže svoje poðoše za njim.

Luki 4:18 Duh je Gospodnji na meni; zato me pomaza da javim jevanðelje siromasima; posla me da iscijelim skrušene u srcu; da propovjedim zarobljenima da æe se otpustiti, i slijepima da æe progledati; da otpustim sužnje;

Jovanu 3:16 Jer Bogu tako omilje svijet da je i sina svojega jedinorodnoga dao, da nijedan koji ga vjeruje ne pogine, nego da ima život vjeèni. (aiōnios g166) 3:17 Jer Bog ne posla sina svojega na svijet da sudi svijetu, nego da se svijet spase kroza nj.

Dela apostolska 1:7 A on im reèe: nije vaše znati vremena i ljeta koje otac zadrža u svojoj vlasti; 1:8 Nego æete primiti silu kad siðe Duh sveti na vas; i biæete mi svjedoci i u Jerusalimu i po svoj Judeji i Samariji i tja do kraja zemlje.

Rimljanima 11:32 Jer Bog zatvori sve u nevjerstvo, da sve pomiluje. (eleēse g1653) 11:33 O dubino bogatstva i premudrosti i razuma Božijega! kako su neispitljivi njegovi sudovi i neistražljivi njegovi putovi! 11:34 Jer ko pozna misao Gospodnju? 11:35 Ili ko mu bi savjetnik? Ili ko mu naprijed dade što, da mu se vrati? 11:36 Jer je od njega i kroz njega i u njemu sve. Njemu slava vavijek. Amin. (aiōn g165)

1 Korinæanima 6:9 Ili ne znate da nepravednici neæe naslijediti carstva Božijega? Ne varajte se: ni kurvari, ni idolopoklonici, ni preljuboèinci, ni adžuvani, ni muželožnici, 6:10 Ni lupeži, ni lakomci, ni pijanice, ni kavgadžije, ni hajduci, carstva Božijega neæe naslijediti. 6:11 I ovakovi bijaste neki; nego se opraste i posvetiste i opravdaste imenom Gospoda našega Isusa Hrista i Duhom Boga našega.

2 Korinæanima 5:17 Zato ako je ko u Hristu, nova je tvar: staro proðe, gle, sve novo postade. 5:18 Ali je sve od Boga, koji pomiri nas sa sobom kroz Isusa Hrista, i dade nam službu pomirenja. 5:19 Jer Bog bješe u Hristu, i svijet pomiri sa sobom ne primivši im grijeha njihovijeh, i metnuvši u nas rijeè pomirenja. 5:20 Tako smo mi poslani mjesto Hrista, kao da Bog govori kroz nas; molimo vas u ime Hristovo, pomirite se s Bogom. 5:21 Jer onoga koji ne znadijaše grijeha nas radi uèini grijehom, da mi budemo pravda Božija u njemu.

Galæanima 1:6 Èudim se da se tako odmah odvraæate na drugo jevanðelje od onoga koji vas pozva blagodaæu Hristovom, 1:7 Koje nije drugo, samo što neki smetaju vas, i hoæe da izvurnu jevanðelje Hristovo.

Efežanima 2:1 I vas koji bijaste mrtvi za prestupljenja i grijeha svoje, 2:2 U kojima nekad hodiste po vijeku ovoga svijeta, po knezu koji vlada u vjetru, po duhu koji sad radi u sinovima protivljenja; (aiōn g165) 2:3 U kojima i mi svi življismo negda po željama tijela svojega, èineæi volju tijela i pomisli, i bijasmo roðena djeca

gnjeva, kao i ostali; 2:4 Ali Bog, koji je bogat u milosti, za premnogu ljubav svoju, koju ima k nama, 2:5 I nas koji bijasmo mrtvi od grijehova oživlje s Hristom blagodaæu ste spaseni 2:6 I s njim vaskrse i posadi na nebesima u Hristu Isusu. 2:7 Da pokaže u vijekovima koji idu preveliko bogatstvo blagodat svoje dobrotom na nama u Hristu Isusu. (αἰὼν γ165) 2:8 Jer ste blagodaæu spaseni kroz vjeru; i to nije od vas, dar je Božij. 2:9 Ne od djela, da se niko ne pohvali. 2:10 Jer smo njegov posao, sazđani u Hristu Isusu za djela dobra, koja Bog naprijed pripravi da u njima hodimo.

Filipjanima 3:7 No što mi bješe dobitak ono primih za štetu Hrista radi. 3:8 Jer sve držim za štetu prema prevažnome poznanju Hrista Isusa Gospoda svojega, kojega radi sve ostavih, i držim sve da su trice, samo da Hrista dobijem, 3:9 I da se nađem u njemu, ne imajuæi svoje pravde koja je od zakona, nego koja je od vjere Isusa Hrista, pravdu koja je od Boga u vjeri;

Kološanima 1:15 Koji je oblije Boga što se ne vidi, koji je rođen prije svake stvari. 1:16 Jer kroz njega bi sazđano sve što je na nebu i što je na zemlji, što se vidi i što se ne vidi, bili prijestoli ili gospodstva ili poglavarstva, ili vlasti: sve se kroza nj i za nj sazda. 1:17 I on je prije svega, i sve je u njemu. 1:18 I on je glava tijelu crkve, koji je poèetak i prvorođeni iz mrtvih, da bude on u svemu prvi; 1:19 Jer bi volja oèina da se u nj useli sva punina, 1:20 I kroza nj da primiri sve sa sobom, umirivši krlju krsta njegovoga, kroza nj sve, bilo na zemlji ili na nebu.

1 Solunjanima 4:1 Dalje, braæo, molimo vas i svjetujemo u Hristu Isusu, kao što primiste od nas, kako vam treba živjeti i ugađati Bogu, kao što živite, da bivate sve izobilniji. 4:2 Jer znate kakve vam zapovijesti dadosmo kroz Gospoda Isusa. 4:3 Jer je ovo volja Božija, svetost vaša, da se èuvate od kurvarstva, 4:4 I svaki od vas da zna držati svoj sud u svetinji i u èasti, 4:5 A ne u slasti želja, kao i neznabošci, koji ne poznaju Boga;

2 Solunjanima 3:6 Zapovijedamo vam pak, braæo, u ime Gospoda našega Isusa Hrista, da se odvojite od svakoga brata koji živi neuredno, a ne po uredbi koju primiše od nas. 3:7 Jer sami znate kako treba da se ugledate na nas, jer ne živjesmo neuredno među vama, 3:8 Niti zabadava hljeb jedosmo u koga, nego u trudu i u poslu, dan i noæ radeæi, da ne budemo na dosadu nikome od vas. 3:9 Ne kao da nemamo vlasti, nego da sebe damo vama za ugled, da budete kao i mi. 3:10 Jer kad bijasmo u vas, ovo vam zapovijedasmo da ako ko neæe da radi da i ne jede.

1 Timoteju 2:1 Molim dakle prije svega da se èine iskanja, molitve, moljenja, zahvaljivanja za sve ljude, 2:2 Za careve, i za sve koji su u vlasti, da tihi i mirni život poživimo u svakoj pobožnosti i poštenju. 2:3 Jer je ovo dobro i prijatno pred spasiteljem našijem Bogom, 2:4 Koji hoæe da se svi ljudi spasu, i da dođu u poznanje istine. 2:5 Jer je jedan Bog, i jedan posrednik Boga i ljudi, èovjek Hristos Isus,

2 Timoteju 2:8 Opominji se Gospoda Isusa Hrista koji usta iz mrtvih, od sjemena Davidova, po jevanđelju mojemu, 2:9 U kojemu trpim zlo do samijeh okova kao zloèinac; ali se rijeæe Božija ne veže. 2:10 Zato trpim sve izbranih radi da i oni dobiju spasenije u Hristu Isusu sa slavom vjeènom. (αἰῶνιος γ166)

Titu 2:11 Jer se pokaza blagodat Božija koja spasava sve ljude, 2:12 Uèeæi nas da se odreèemo bezbožnosti i želja ovoga svijeta, i da pošteno i pravedno i pobožno poživimo na ovome svijetu, (αἰὼν γ165) 2:13 Èekajuæi blažena nada i javljenja slave velikoga Boga i spasa našega Isusa Hrista, 2:14 Koji je dao sebe za nas da nas izbavi od svakoga bezakonja, i da oèisti sebi narod izbrani koji èezne za dobrijem djelima.

Filemonu 1:3 Blagodat vam i mir od Boga oca našega, i Gospoda Isusa Hrista. 1:4 Zahvaljujem Bogu svojemu spominjuæi te svagda u molitvama svojima, 1:5 Èuvši ljubav tvoju i vjeru koju imaš ka Gospodu Isusu i k svima svetima: 1:6 Da tvoja vjera, koju imamo zajedno, bude silna u poznanju svakoga dobra, koje imate u Hristu Isusu. 1:7 Jer imam veliku radost i utjehu radi ljubavi tvoje, što srca svetijeh poèinuše kroza te, brate!

Jevrejima 1:1 Bog koji je negda mnogo puta i razliènijem naèinom govorio ocevima preko proroka, 1:2 govori i nama u pošljedak dana ovijeh preko sina, Kojega postavi našljednika svemu, kroz kojega i svijet stvori. (aiōn g165) 1:3 Koji buduæi sjajnost slave i oblièje biæa njegova, i noseæi sve u rijeèi sile svoje, uèinivši sobom oèišæenje grijeha našijeh, sjede s desne strane prijestola velièine na visini,

Jakovljeva 1:16 Ne varajte se, ljubazna braæo moja! 1:17 Svaki dobri dar i svaki poklon savršeni odozgo je, dolazi od oca svjetlosti, u kojega nema promjenjivanja ni mijenjanja vidjela i mraka; 1:18 Jer nas dragovoljno porodi rijeðu istine, da budemo novina od njegova stvorenja.

1 Petrova 3:18 Jer i Hristos jedanput za grijehæe naše postrada, pravednik za nepravednike, da nas privede k Bogu, ubijen, istina, bivši tijelom, no oživjevši Duhom;

2 Petrova 1:3 Buduæi da su nam sve božanstvene sile njegove, koje trebaju k životu i pobožnosti, darovane poznanjem onoga koji nas pozva slavom i dobrodetelju, 1:4 Kroz koje se nama darovaše èasna i prevelika obeæanja, da njih radi imate dijel u Božijoj prirodi, ako uteèete od tjelesnijeh želja ovoga svijeta.

1 Jovanova 2:1 Djeèice moja! ovo vam pišem da ne griješite; i ako ko sagriješi, imamo zastupnika kod oca, Isusa Hrista pravednika, 2:2 I on oèišæa grijehæe naše, i ne samo naše nego i svega svijeta.

2 Jovanova 1:7 Jer mnoge varalice iziðu na svijet koji ne priznaju Isusa Hrista da je došao u tijelu; ovo je varalica i antihrist.

3 Jovanova 1:4 Nemam veæe radosti od ove da èujem moja djeca u istini da hode.

Judina 1:3 Ljubazni! starajuæi se jednako da vam pišem za opšte vaše spasenije, bi mi potrebno da vam pišem moleæi da se borite za pravednu vjeru, koja je jedanput dana svetima. 1:4 Jer se uvukoše neki bezbožni ljudi, koji su davno odreðeni na ovo osuðenje, i Boga našega blagodat pretvaraju u neèistotu, i jedinoga gospodara Boga i Gospoda našega Isusa Hrista odrièu se.

Apokalipsa 3:19 Ja koje god ljubim one i karam i pouèavam; postaraj se dakle, i pokaj se. 3:20 Evo stojim na vratima i kucam: ako ko èuje glas moj i otvori vrata, uæi æu k njemu i veèeraæu s njime, i on sa mnom. 3:21 Koji pobijedi daæu mu da sjede sa mnom na prijestolu mojemu, kao i ja što pobijedih i sjedoh s ocem svojijem na prijestolu njegovu. 3:22 Ko ima uho neka èuje šta govori Duh crkvama.

Vodič za Čitaoce

Srpski at AionianBible.org/Readers-Guide

The Aionian Bible republishes public domain and Creative Common Bible texts that are 100% free to copy and print. The original translation is unaltered and notes are added to help your study. The notes show the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of afterlife destinies.

Who has the authority to interpret the Bible and examine the underlying Hebrew and Greek words? That is a good question! We read in 1 John 2:27, *“As for you, the anointing which you received from him remains in you, and you do not need for anyone to teach you. But as his anointing teaches you concerning all things, and is true, and is no lie, and even as it taught you, you remain in him.”* Every Christian is qualified to interpret the Bible! Now that does not mean we will all agree. Each of us is still growing in our understanding of the truth. However, it does mean that there is no infallible human or tradition to answer all our questions. Instead the Holy Spirit helps each of us to know the truth and grow closer to God and each other.

The Bible is a library with 66 books in the Protestant Canon. The best way to learn God's word is to read entire books. Read the book of Genesis. Read the book of John. Read the entire Bible library. Topical studies and cross-referencing can be good. However, the safest way to understand context and meaning is to read whole Bible books. Chapter and verse numbers were added for convenience in the 16th century, but unfortunately they can cause the Bible to seem like an encyclopedia. The Aionian Bible is formatted with simple verse numbering, minimal notes, and no cross-referencing in order to encourage the reading of Bible books.

Bible reading must also begin with prayer. Any Christian is qualified to interpret the Bible with God's help. However, this freedom is also a responsibility because without the Holy Spirit we cannot interpret accurately. We read in 1 Corinthians 2:13-14, *“And we speak of these things, not with words taught by human wisdom, but with those taught by the Spirit, comparing spiritual things with spiritual things. Now the natural person does not receive the things of the Spirit of God, for they are foolishness to him, and he cannot understand them, because they are spiritually discerned.”* So we cannot understand in our natural self, but we can with God's help through prayer.

The Holy Spirit is the best writer and he uses literary devices such as introductions, conclusions, paragraphs, and metaphors. He also writes various genres including historical narrative, prose, and poetry. So Bible study must spiritually discern and understand literature. Pray, read, observe, interpret, and apply. Finally, *“Do your best to present yourself approved by God, a worker who does not need to be ashamed, properly handling the word of truth.”* 2 Timothy 2:15. *“God has granted to us his precious and exceedingly great promises; that through these you may become partakers of the divine nature, having escaped from the corruption that is in the world by lust. Yes, and for this very cause adding on your part all diligence, in your faith supply moral excellence; and in moral excellence, knowledge; and in knowledge, self-control; and in self-control patience; and in patience godliness; and in godliness brotherly affection; and in brotherly affection, love. For if these things are yours and abound, they make you to be not idle nor unfruitful to the knowledge of our Lord Jesus Christ,”* 2 Peter 1:4-8.

Rečnik

Srpski at AionianBible.org/Glossary

The Aionian Bible un-translates and instead transliterates eleven special words to help us better understand the extent of God's love for individuals and all mankind, and the nature of afterlife destinies. The original translation is unaltered and a note is added to 64 Old Testament and 200 New Testament verses. Compare the meanings below to the Strong's Concordance and Glossary definitions.

Abyssos g12

Greek: proper noun, place

Usage: 9 times in 3 books, 6 chapters, and 9 verses

Meaning:

Temporary prison for special fallen angels such as Apollyon, the Beast, and Satan.

aidios g126

Greek: adjective

Usage: 2 times in Romans 1:20 and Jude 6

Meaning:

Lasting, enduring forever, eternal.

aiōn g165

Greek: noun

Usage: 127 times in 22 books, 75 chapters, and 102 verses

Meaning:

A lifetime or time period with a beginning and end, an era, an age, the completion of which is beyond human perception, but known only to God the creator of the aiōns, Hebrews 1:2. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

aiōnios g166

Greek: adjective

Usage: 71 times in 19 books, 44 chapters, and 69 verses

Meaning:

From start to finish, pertaining to the age, lifetime, entirety, complete, or even consummate. Never meaning simple endless or infinite chronological time in Koine Greek usage. Read Dr. Heleen Keizer and Ramelli and Konstan for proofs.

eleēsē g1653

Greek: verb, aorist tense, active voice, subjunctive mood, 3rd person singular

Usage: 1 time in this conjugation, Romans 11:32

Meaning:

To have pity on, to show mercy. Typically, the subjunctive mood indicates possibility, not certainty. However, a subjunctive in a purpose clause is a resulting action as certain as the causal action. The subjunctive in a purpose clause functions as an indicative, not an optative. Thus, the grand conclusion of grace theology in Romans 11:32 must be clarified. God's mercy on all is not a possibility, but a certainty. See ntgreek.org.

Geenna g1067

Greek: proper noun, place

Usage: 12 times in 4 books, 7 chapters, and 12 verses

Meaning:

Valley of Hinnom, Jerusalem's trash dump, a place of ruin, destruction, and judgment in this life, or the next, though not eternal to Jesus' audience.

Hadēs g86

Greek: proper noun, place

Usage: 11 times in 5 books, 9 chapters, and 11 verses

Meaning:

Synonymous with Sheol, though in New Testament usage Hades is the temporal place of punishment for deceased unbelieving mankind, distinct from Paradise for deceased believers.

Limnē Pyr g3041 g4442

Greek: proper noun, place

Usage: Phrase 5 times in the New Testament

Meaning:

Lake of Fire, final punishment for those not named in the Book of Life, prepared for the Devil and his angels, Matthew 25:41.

Sheol h7585

Hebrew: proper noun, place

Usage: 66 times in 17 books, 50 chapters, and 64 verses

Meaning:

The grave or temporal afterlife world of both the righteous and unrighteous, believing and unbelieving, until the general resurrection.

Tartaroō g5020

Greek: proper noun, place

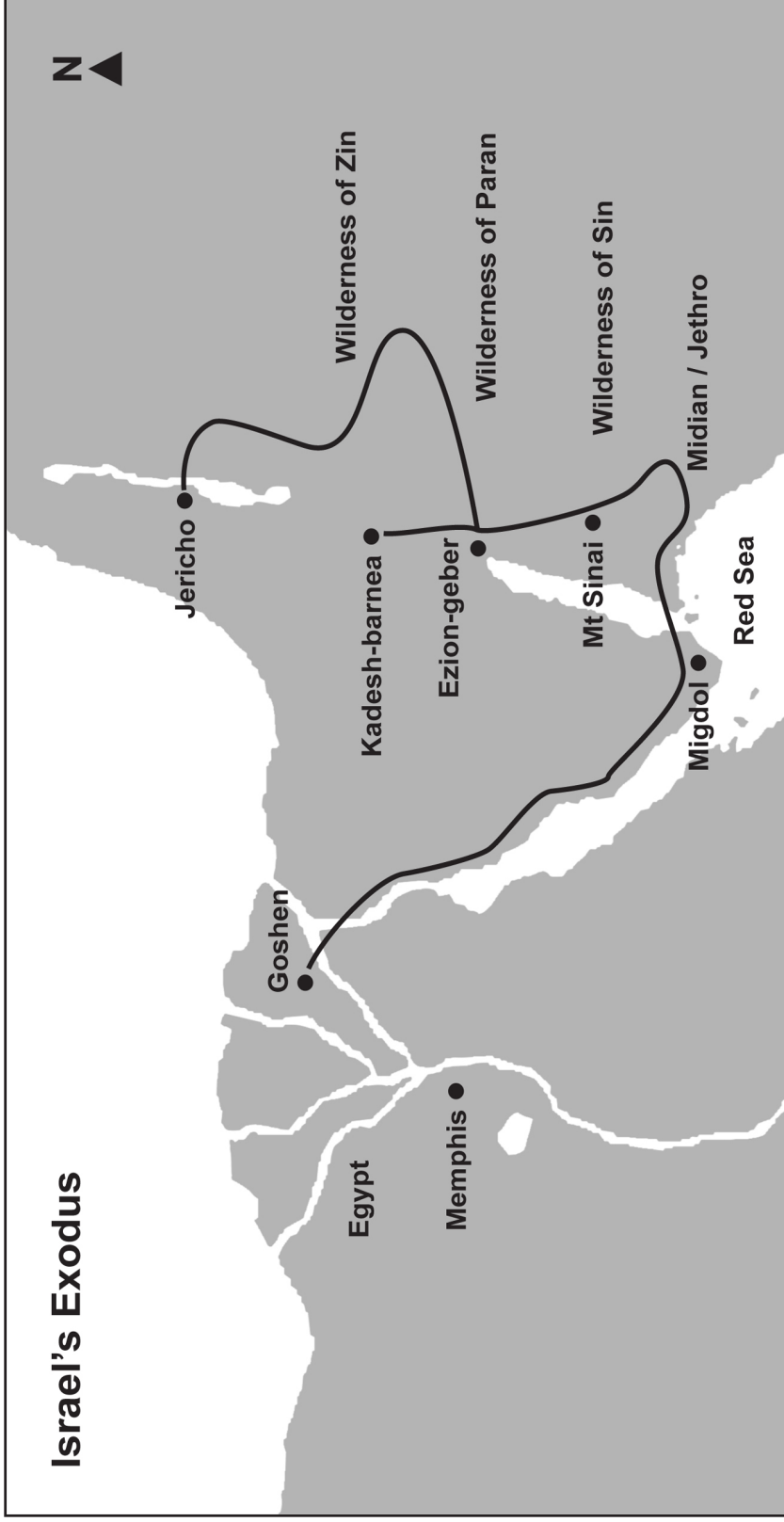
Usage: 1 time in 2 Peter 2:4

Meaning:

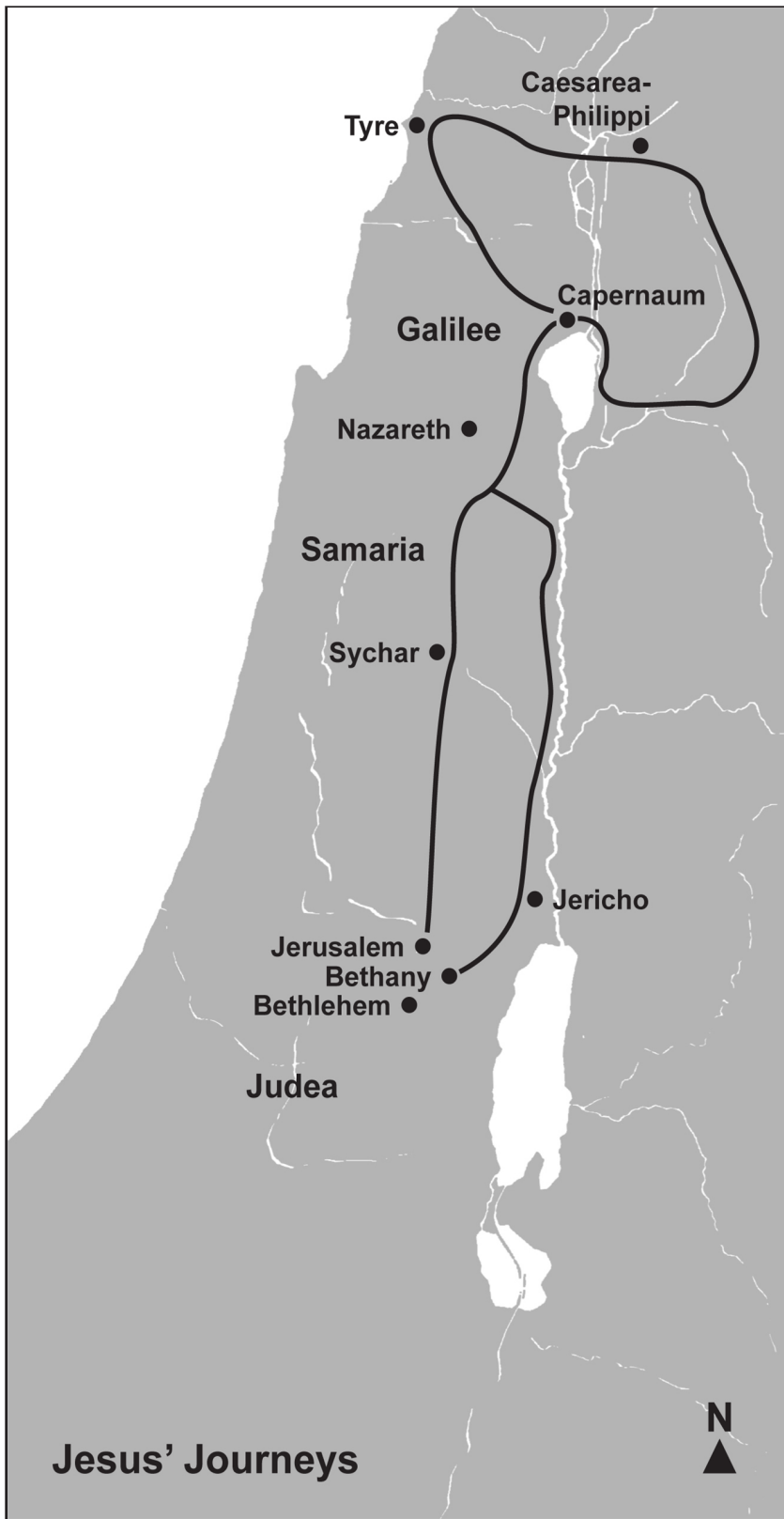
Temporary prison for particular fallen angels awaiting final judgment.

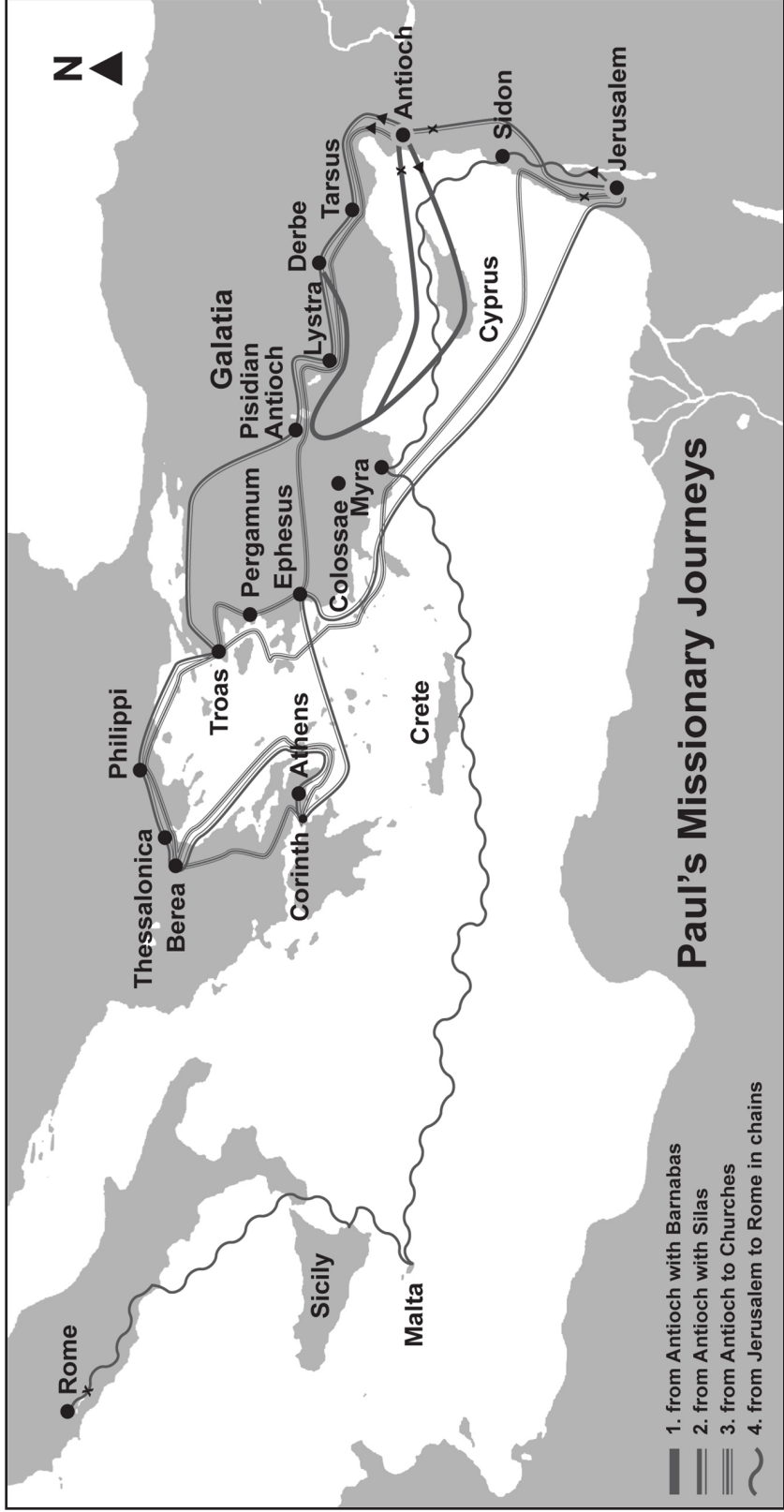
Vjerom poslušā Avraam kad bi pozvan da iziđe u zemlju koju šāeaše da primi u našljedstvo, i iziđe ne znajući kuda ide. - Jevrejima 11:8

A kad Faraon pusti narod, ne odvede ih Bog putem k zemlji Filistejskoj, ako i bješe krače, jer Bog reče: da se ne pokaje narod kad vidi rat, i ne vrati se u Misir. - Izlazak 13:17

Jer sin èovjeèij nije došao da mu služe nego da služi, i da da dušu svoju u otkup za mnoge. - Marku 10:45

Paul's Missionary Journeys

Od Pavla, sluga Isusa Hrista, pozvanoga apostola izabranoga za jevanđelje Božije, - Rimljanima 1:1

Creation 4004 B.C.

Adam and Eve created	4004
Tubal-cain forges metal	3300
Enoch walks with God	3017
Methuselah dies at age 969	2349
God floods the Earth	2349
Tower of Babel thwarted	2247
Abraham sojourns to Canaan	1922
Jacob moves to Egypt	1706
Moses leads Exodus from Egypt	1491
Gideon judges Israel	1245
Ruth embraces the God of Israel	1168
David installed as King	1055
King Solomon builds the Temple	1018
Elijah defeats Baal's prophets	896
Jonah preaches to Nineveh	800
Assyrians conquer Israelites	721
King Josiah reforms Judah	630
Babylonians capture Judah	605
Persians conquer Babylonians	539
Cyrus frees Jews, rebuilds Temple	537
Nehemiah rebuilds the wall	454
Malachi prophecies the Messiah	416
Greeks conquer Persians	331
Seleucids conquer Greeks	312
Hebrew Bible translated to Greek	250
Maccabees defeat Seleucids	165
Romans subject Judea	63
Herod the Great rules Judea	37

(The Annals of the World, James Uusher)

Jesus Christ born 4 B.C.

New Heavens and Earth

- 1956 Christ returns for his people
- 1956 Jim Elliot martyr in Ecuador
- 1830 John Williams reaches Polynesia
- 1731 Zinzendorf leads Moravian mission
- 1614 Japanese kill 40,000 Christians
- 1572 Jesuits reach Mexico
- 1517 Martin Luther leads Reformation
- 1455 Gutenberg prints first Bible
- 1323 Franciscans reach Sumatra
- 1276 Ramon Llull trains missionaries
- 1100 Crusades tarnish the church
- 1054 The Great Schism
- 997 Adalbert martyr in Prussia
- 864 Bulgarian Prince Boris converts
- 716 Boniface reaches Germany
- 635 Alopen reaches China
- 569 Longinus reaches Alodia / Sudan
- 432 Saint Patrick reaches Ireland
- 397 Carthage ratifies Bible Canon
- 341 Ulfilas reaches Goth / Romania
- 325 Niceae proclaims God is Trinity
- 250 Denis reaches Paris, France
- 197 Tertullian writes Christian literature
- 70 Titus destroys the Jewish Temple
- 61 Paul imprisoned in Rome, Italy
- 52 Thomas reaches Malabar, India
- 39 Peter reaches Gentile Cornelius
- 33 Holy Spirit empowers the Church

(Wikipedia, Timeline of Christian missions)

Resurrected 33 A.D.

What are we? ▶			Genesis 1:26 - 2:3		
How are we sinful? ▶			Romans 5:12-19		
Where are we? ◀			Innocence		
			Eternity Past	Creation 4004 B.C.	
Who are we? ▶	God	Father	John 10:30	Genesis 1:31 God's perfect fellowship with Adam in The Garden of Eden	
		Son	God's perfect fellowship		
		Holy Spirit			
	Mankind	Living	Genesis 1:1 No Creation No people		Genesis 1:31 No Fall No unholy Angels
		Deceased believing			
		Deceased unbelieving			
	Angels	Holy			
		Imprisoned			
		Fugitive			
		First Beast			
		False Prophet			
	Satan				
Why are we? ▶			Romans 11:25-36, Ephesian 2:7		

Mankind is created in God's image, male and female He created us

Sin entered the world through Adam and then death through sin

When are we?

Fallen				Glory
Fall to sin No Law	Moses' Law 1500 B.C.	Christ 33 A.D.	Church Age Kingdom Age	New Heavens and Earth
1 Timothy 6:16 Living in unapproachable light				Acts 3:21 Philippians 2:11 Revelation 20:3 God's perfectly restored fellowship with all Mankind praising Christ as Lord in the Holy City
John 8:58 Pre-incarnate	John 1:14 Incarnate	Luke 23:43 Paradise		
Psalm 139:7 Everywhere	John 14:17 Living in believers			
Ephesians 2:1-5 Serving the Savior or Satan on Earth				
Luke 16:22 Blessed in Paradise				
Luke 16:23, Revelation 20:5,13 Punished in Hades until the final judgment				
Hebrews 1:14 Serving mankind at God's command				
2 Peter 2:4, Jude 6 Imprisoned in Tartarus				
			Revelation 20:13 Thalaasa	Matthew 25:41 Revelation 20:10
1 Peter 5:8, Revelation 12:10 Rebelling against Christ Accusing mankind			Revelation 19:20 Lake of Fire	Lake of Fire prepared for the Devil and his Angels
			Revelation 20:2 Abyss	

For God has bound all over to disobedience in order to show mercy to all

Sudbina

Srpski at AionianBible.org/Destiny

The Aionian Bible shows the location of eleven special Greek and Hebrew Aionian Glossary words to help us better understand God's love for individuals and for all mankind, and the nature of after-life destinies. The underlying Hebrew and Greek words typically translated as *Hell* show us that there are not just two after-life destinies, Heaven or Hell. Instead, there are a number of different locations, each with different purposes, different durations, and different inhabitants. Locations include 1) Old Testament *Sheol* and New Testament *Hadēs*, 2) *Geenna*, 3) *Tartaroō*, 4) *Abyssos*, 5) *Limnē Pyr*, 6) *Paradise*, 7) *The New Heaven*, and 8) *The New Earth*. So there is reason to review our conclusions about the destinies of redeemed mankind and fallen angels.

The key observation is that fallen angels will be present at the final judgment, 2 Peter 2:4 and Jude 6. Traditionally, we understand the separation of the Sheep and the Goats at the final judgment to divide believing from unbelieving mankind, Matthew 25:31-46 and Revelation 20:11-15. However, the presence of fallen angels alternatively suggests that Jesus is separating redeemed mankind from the fallen angels. We do know that Jesus is the helper of mankind and not the helper of the Devil, Hebrews 2. We also know that Jesus has atoned for the sins of all mankind, both believer and unbeliever alike, 1 John 2:1-2. Deceased believers are rewarded in Paradise, Luke 23:43, while unbelievers are punished in Hades as the story of Lazarus makes plain, Luke 16:19-31. Yet less commonly known, the punishment of this selfish man and all unbelievers is before the final judgment, is temporal, and is punctuated when Hades is evacuated, Revelation 20:13. So is there hope beyond Hades for unbelieving mankind? Jesus promised, *"the gates of Hades will not prevail,"* Matthew 16:18. Paul asks, *"Hades where is your victory?"* 1 Corinthians 15:55. John wrote, *"Hades gives up,"* Revelation 20:13.

Jesus comforts us saying, *"Do not be afraid,"* because he holds the keys to *unlock* death and Hades, Revelation 1:18. Yet too often our *Good News* sounds like a warning to *"be afraid"* because Jesus holds the keys to *lock* Hades! Wow, we have it backwards! Hades will be evacuated! And to guarantee hope, once emptied, Hades is thrown into the Lake of Fire, never needed again, Revelation 20:14.

Finally, we read that anyone whose name is not written in the Book of Life is thrown into the Lake of Fire, the second death, with no exit ever mentioned or promised, Revelation 21:1-8. So are those evacuated from Hades then, *"out of the frying pan, into the fire?"* Certainly, the Lake of Fire is the destiny of the Goats. But, do not be afraid. Instead, read the Bible's explicit mention of the purpose of the Lake of Fire and the identity of the Goats, *"Then he will say also to those on the left hand, 'Depart from me, you cursed, into the consummate fire which is prepared for... the devil and his angels,'"* Matthew 25:41. Bad news for the Devil. Good news for all mankind!

Faith is not a pen to write your own name in the Book of Life. Instead, faith is the glasses to see that the love of Christ for all mankind has already written our names in Heaven. Jesus said, *"You did not choose me, but I chose you,"* John 15:16. Though unbelievers will suffer regrettable punishment in Hades, redeemed mankind will never enter the Lake of Fire, prepared for the devil and his angels. And as God promised, all mankind will worship Christ together forever, Philippians 2:9-11.

World Nations

Idite dakle i naučite sve narode krstee: ih va ime oca i sina i svetoga Duha, - Mateju 28:19